

ERCAN ERDEM

SİYASETE GİRİLİR Mİ?

Neden Belediye Meclis
Üyesi Oldum?

ERCAN ERDEM

SİYASETE GİRİLİR Mİ?

Neden Belediye Meclis
Üyesi Oldum?

Ercan Erdem
SİYASETE GİRİLİR Mİ?
Neden Belediye Meclis Üyesi Oldum?

Copyright: © Ercan Erdem, 1999

Tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Baskı ve Cilt: Orkide Matbaası

Bu kitabın kapak ve iç baskısında geridönüşümlü kağıt kullanılmıştır.

*Birinci Baskı: ER-KOM Komünikasyon ve
Reklam Hizmetleri A.Ş.
&
Sabri Artan Vakfı*

Bahariye Cad. No: 27/4 Kadıköy-İstanbul

İstanbul, 1999
ISBN 975-96733-0-4

Anneme ve Babama

İçindekiler

Teşekkür / VII

Önsöz / IX

Sunuş / XI

BÖLÜM 1

Siyasete Başlamam ve
İlk Seçim Tecrübem / 13

BÖLÜM 2

Kadıköy Belediye Meclis Üyeliğim
ve Önergelerim / 16

Bedensel Engelliler / 22

İETT Otobüslerinin Denetimi / 25

Yangın / 27

Spor Alanları / 28

Trafik Levhaları / 29

Sokak Köpekleri / 30

Sokak Çocukları / 31

Down Sendromu / 33

Marina / 33

Carrefour / 34

Yurtdışı Gezileri / 38

Raylı Sistem / 41

Ağaç Revizyonu / 41

Özgürlük Parkı / 42

Kurbağhdere / 44

BÖLÜM 3
İstanbul Büyükşehir Belediye
Meclis Üyeliğim / 48

- İlk konuşmam ve
İtfaiye / 49
İstanbul CD-ROM'u / 54
Habitat II / 57
İETT / 64
Kanal 7 Televizyonu / 65
Bir Sokak İsmi / 67
Sahil Kirliliklerinin Önlenmesi / 67
İGDAŞ / 68
Köprülere Korkuluk / 68
Sokak Çocukları / 70
Belediye Zabıtası / 72

BÖLÜM 4
"Siyasete Girilir mi?"
Sorusunun Cevabı / 81

Sonuç / 86

Teşekkür

Öncelikle, bu kitabın basılmasına, başkanı olduğu SAV'ın (Sabri Artam Vakfı) maddi ve manevi desteğini sağlayarak hatırı sayılır bir katkıda bulunan sevgili arkadaşım Cengiz Artam'a teşekkür etmek istiyorum.

Ayrıca SAV bu katkıları sağlamakla birlikte, kitabının gelirlerini de Türkiye'deki engellilere bırakma kararı aldı. Bu ince düşüncesi için sevgili arkadaşım Cengiz Artam'a ve Sabri Artam Vakfına teşekkürlerimi bir borç bilirim.

Belediye meclis üyeliğim devam ederken, Haziran 1997'de, Sayın Mesut Yılmaz yeni hükümeti kurdu; Sayın Güneş Taner bu hükümette ekonomiden sorumlu devlet bakanı oldu. Haziran 1997'den Kasım 1998'e kadar Sayın Güneş Taner'le özel siyasi danışmanı sıfatıyla çalışma fırsatım oldu. Kendisine geçtiğimiz 16 aylık 55. Hükümet döneminde bana kazandırdığı tecrübeler ve kaleme aldığı önsöz için teşekkür ederim.

Önsöz

Siyaset, Arapça 'seyyase'den gelmektedir; manası, 'seyislik etmek' veya 'atı idare etmek' demektir. Öte yandan, 'se' kelimesi Farsçada 'uç' ve 'yesa' kelimesi Moğolcada 'yasa' manasını taşımaktadır. Böylece 16. yüzyılda siyasetin 'uç yasa' anlamına geldiği iddiası epeyce tartışılmış, ama bir türlü ifade olarak yerleşememiştir. Osmanlıcada ise siyasetin 'idam' manasına geldiği kesindir. Siyasetin Yunançada 'çok yüzlülük' manasına gelen 'politika' ile eş anlamda kullanılmasına bakacak olursak, doğru ile eğrinin beraberce kabul gördüğü, yeşerdiği ve hatta geliştiği bir ayrı dünyadan söz edebiliriz.

"Siyasete girilir mi?" sorusu, cevabını kendi içinde veren ayrı bir dünya tanımıdır. "Siyaset değişebilir mi?" sorusu bence daha yerinde olurdu. Ben, siyasetin demokrasinin bir parçası olması gerektiğini hep savundum. Herkesin kendi doğruları yerine ortak doğruları bulmasını diledim ve zaman içerisinde, gerçek doğruyu toplumun görmesine katkıda bulunmayı arzuladım.

Ercan Erdem de kendi prensipleri doğrultusunda evrensel doğruların peşinde olan ve halka hizmet etmenin çabasını veren genç bir siyaset adamı. Bu uzun ve ince yolda, binlerce iyi niyetli insanın kendi prensiplerinden taviz vermemek için mücadeleden vazgeçtiklerine tanık oluyoruz. Onun bu mücadelede öğrendikleri üzerine yenilerini inşa etme sabrını göstermesini dilerim. En kolay yol, vazgeçmek,

işin zorluğu karşısında başka işlere yönelmektir. Başarı ise zordur ve ortağı çoktur. Kazandıktan sonra şan ve şöhreti unutmak, memleket için hizmet etmenin tek yoludur. Bu hizmet yolunda Er-can'a başarı diliyorum. 'Temenni' uzun vadede sana da yardımcı olacak en büyük nasihattir.

Güneş Taner
2 Aralık, 1998

Sunuş

Sevgili okuyucular bu kitabımı siyasete atılmak isteyenler için bir başlangıç noktası olur ümidiyle kaleme alıyorum. Amacım bu kitabın, belediye meclis üyesi olmayı düşünenler ve belediye meclis üyeleri için belediye meclislerinde neler olup bittiğinin bir belgesi olması. Bu kitapta, siyasete ne zaman başlanması gerektiğini, belediye meclis üyeliğinin ne olduğunu ve siyasetten beklentilerin ne olup ne olmaması gerektiğini ve meclis üyeliğim sırasında neler yaptığımı ve yapmaya çalıştığımı bulacaksınız.

Tabii ki, siyasetin yalnızca belediye meclisi pençeresi tarafını anlatacak değilim. Muhakkak ki, ilçe, il ve Ankara yönünden de size aktarmak istediğim bilgiler olacaktır.

Kitabımın adından da anlaşılacağı üzere, siyasete girmenin doğru olup olmayacağı sorusuna kendi açımdan cevap vereceğim. Ayrıca "Siyasete girilirse belediye meclis üyesi olunur mu?" sorusuna da bir cevabım olacak. Bu cevapları kitabımın Sonuç bölümünde bulacaksınız.

Bu kitapta mümkün olduğu kadar belediye meclisindeki tecrübelerimi aktarmaya çalışacağım. Az sayıda genel siyasetten örnekler vereceğim. Genel manada siyasi düşüncelerimi ve Türkiye hakkındaki fikirlerimi dile getirmeye çalışacağım. Kısacası bu kitap, siyasi yaşamımın belediye meclis üyeliği bölümünü yansıtacak sizlere.

Bölüm 1

Siyasete Başlamam ve İlk Seçim Tecrübem

Aslına bakarsanız belki de küçüklüğümden beri beni mutlu kılacak işin siyasetle uğraşmak olacağını sezinlemiş olmalıyım. Türkiye'nin siyasi kadersizliği beni her zaman için üzmüş ve bu bahtsız durumdan bu ülkenin nasıl ve kimler tarafından düzlüğe çıkarılabileceğini hep merak etmişimdir. Ancak inanınız ki, merak Türkiye'yi ve bizleri kurtarmıyor. Türkiye'nin geleceğinin, vizyon sahibi ve idealist kişilerin siyasete girerek ülke geleceğine yön vermesinde yattığına inanıyorum. Bu ana düşünce ile benim gibi kendini vizyon sahibi ve idealist sayan bir kişinin dışarıdan konuşmak yerine elini taşın altına koyarak kendi düşüncelerine yakın bir partiden siyasete atılması gerektiğine inanıp, 1993 senesinin 31 Aralık günü Anavatan Partisine kaydolarak aktif siyasi hayata girdim. İstanbul'un Kadıköy ilçesinde oturduğumdan, ANAP Kadıköy İlçe Teşkilatında çalışmaya başladım ve 1994 senesinin mart ayı gelip çattı.

1994 yerel seçimlerinin benim siyasi hayatımda özel bir yeri vardır. Anavatan Partisinin yerel seçimlerde İstanbul belediye başkan adayının Sayın İlhan Kesici olacağı açıklanmıştı. Büyük bir tesadüf eseri

Sayın Kesici'nin, dolayısıyla Anavatan Partisinin propaganda çalışmalarının yapıldığı mutfağın içinde yer aldım. Bu ilk seçim tecrübemden çok şeyler öğrendiğim gibi, Sayın İlhan Kesici, Sayın Güneş Tanager, Sayın Yücel, Sayın Cem Kozlu ve Sayın Turgut Yılmaz'la birlikte çalışma ve onları izleme fırsatı elde ettim.

Hepinizin bildiği üzere, ANAP, 1994 senesi yerel seçimlerini az bir farkla kaybetti. Ben ise bu çalışmalar sırasında Kadıköy ilçesinden belediye meclis üyeliğine adaylığımı koydum ve partimin bana teveccüh göstererek 5. sıraya yerleştirmesi sonucunda seçimi kazanıp ve Kadıköy Belediye Meclisi üyesi oldum. Partimin aldığı oy yeterli olmadığından, Kadıköy Belediye Meclisi üyeliğimin yanı sıra İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi üyeliğini maalesef hak edemedim. Kadıköy'de yaklaşık 800 oy gibi az bir farkla belediye başkanlığını CHP'ye hediye ettik.

Yeri gelmişken Seçim sandıklarının açılması ve oy sayımı tecrübemi de sizlere aktarayım. Seçim saat 17:00'de sonuçlanınca, çuvallar içerisindeki oylar sandık başlarında tutulan raporlarla birlikte Kadıköy Caferağa Spor Salonuna geldi. Buradaki mace-ram iki gece sürdü. Bir basketbol sahası düşünün ve sahada üç büyük masa, her masada da bir hâkim ve etrafında partilerin görevlileri var. Bu görevliler dışında işi olan olmayan herkes kafasını uzatıyor ve her kafadan bir ses çıkıyor. İtiş-kakış, itirazlar... her şey orada. Ben tribünde oturuyorum ve olanları izliyorum. Hâkimler ve görevliler uykusuz, etrafta çuvalları karıştıran kişiler, o masadan o masaya koşuşan heyecanlı belediye başkan adayları...

O ortamdan sıhhatli bir sonuç çıkması mümkün değil. Düşünün 65 milyonluk Türkiye, Türkiye'nin

seçkin ve eğitimli insanların en yoğun olduğu ilçesi. Salonda bir bilgisayar bile yok. İşin üzücü yanı şu ki, aradan dört sene geçmesine kaşın durum onu gösteriyor ki, herhalde önümüzdeki 1999 seçimlerinde de aynı filmi izleyeceğiz. Herhangi bir çağdaş ülkede böyle bir iptidailiği ve düzensizliği göremezsiniz. Sonra şöyle düşünebilir ve kendinize sorabilirsiniz, "Yoksa bu durumdan faydalananlar mı var?" Bu sorunun cevabı, basit bir "Herhalde evet" olursa vay Türkiye'nin haline!

İşte bu nedenlerle Kadıköy ilçesindeki belediye seçimlerinde meclis üyeliğinde ANAP 3-5 bin oy kadar öne geçerken belediye başkanlığı seçimlerinde CHP 800 oy ilerde idi.

Bazıları bu olayı seçmenin bilincine veriyor. Ancak böyle davranmadan önce, üzerinde çok düşünmeli derim.

24 Mart 1994 gününü takip eden günlerde, mazbatamı aldım ve ilk belediye meclis toplantısına katılmak için hazırlandım. Bundan sonraki bölümde Kadıköy Belediye Meclisi üyeliği ve tesadüf ya da kader diye adlandırabileceğim İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi üyeliği tecrübelerimi aktarmaya çalışacağım.

Bölüm 2

Kadıköy Belediye Meclis Üyeliğim ve Önergelerim

İlk keşfettiğim şey, belediye meclis üyeliğinin çok önemli bir görev olduğu ve layığıyla yapıldığı zaman edinilecek tecrübenin siyasi hayatta çok önemli olduğudur. Yaşadığınız yerde gördüğünüz eksikliklerin düzeltilmesi için harcadığınız çaba ve eğer olumlu ise bu çabanın sonucu size büyük bir keyif verecektir. Ben, çabalarımın çoğundan olumlu sonuç alan bir meclis üyesi olarak bu işten aldığım keyfi sizlere anlatamam.

İlk meclis konuşmamda oldukça heyecanlıydım. 29.6.1994 tarihinde yaptığım bu ilk konuşma Belediye Başkanının 1.4.1994 ile 31.5.1994 tarihleri arasındaki faaliyet raporu hakkında ANAP grubu adına yaptığım konuşmadır. Konuşmamda, trafik müdürlüğü, temizlik işleri, Bahariye Caddesi, sokak aralarındaki kasisler, kanalizasyon kapakları gibi birçok konuya değinmişim.

Böyle bir siyasi platformda kendimce önemli adettiğim bir cümle de sarf etmişim. Aşağıda, konuşmamın bana göre en önemli kısmı yer alıyor.

Esasında gerçek liberal demokrasilerde, kasislerden ve belediyelere ait hizmet ve yapılardan dolayı meydana gelebilecek zararlardan, ilgili kamu

kuruluşları sorumludur.

Uygar ülkelerde, bireyler bu konuda dava açsalar kazanırlar. Galiba bireye karşı kamuyu değil de kamuya karşı bireyi korumaya başladığımız zaman bu işler kendiliğinden kısa zamanda düzene girecektir.

Şunu söyleyebilirim ki, bir belediye meclis üyesi en iyi muhalefetteyken yetişiyor. Çünkü ben eğer bir iktidar partisinin meclis üyesi olsaydım, muhalefetin nasıl yapılacağını ve ne demek olduğunu öğrenemeden bu görevimden ayrılacaktım.

Bu tecrübelerin içinde en önemlisi hitabet tecrübesidir. Bununla birlikte araştırma tecrübesi ve halkla iletişim kurmak da önemli tecrübeler arasında yer alır.

İlk meclis konuşmamdan sonra yaptığım en önemli iş, daha önceki meclis dönemlerinde yapılan konuşmaların zabıtlarını okumak oldu. Bu zabıtları okumak, muhalefetteki meclis üyesine ayrı bir tecrübe kazandırıyor. Eğer iktidardaki belediye başkanı eski bir meclis üyesiyse, belediye başkanının o devirde yapmış olduğu konuşmaları, takındığı tavırları ve muhalefet şeklini iktidarda yaptığı icraatlarla mukayese ederek konuşmalarınızda kullanarak daha etkili bir muhalefet yapıyorsunuz. Bu, tecrübelerle sabittir.

Sizlere bir örnek vermek istiyorum; mecliste 2. dönemimiz. Belediye Başkanının faaliyet raporu görüşülecek ve önümüzde kaliteli bir kâğıda basılmış, güzel bir biçimde ciltlenmiş, gayet şık bir faaliyet raporu duruyor. Ancak hemen aklıma bir soru geldi: 'Acaba 1983-1989 yılları arasında ANAP'lı bir belediye başkanı olan Sayın Osman Hızlan zamanında belediye meclis üyesi olan şimdiki Belediye Başkanı

nasıl bir muhalefette bulunmuştu?’ Hemen eski tutanaklar gözümün önüne geldi ve tekrar zabıtları inceledim. Devrin Kadıköy belediye başkanının, bir örneği tarafımda mevcut olan faaliyet raporu Mecliste görüşülürken, şimdiki Kadıköy Belediye Başkanı yani o zaman ki belediye meclis üyesi aşağıda okuyacağınız konuşmasını yaparak faaliyet raporunu şöyle tenkit etmişti:

(Tarih: 24.06.1987 meclis tutanağı, sayfa 4.
Konuşmacı: Selami Öztürk)

Sayın Başkan, değerli meclis üyeleri. Lale Devri saltanatının yaşanmaya başlandığı bu binada faaliyet gösteren Meclisimizin üyelerine dağıtılmış bulunan ve gösterişi için hiçbir masraftan kaçınılmayan, içinde ise ağırlıklı olarak bürokratik işlemlerin anlatıldığı 1986-1987 faaliyet raporu hazırlanırken, bu kez meclis üyelerinin aynı rapor üzerinde geçmiş yıllar ile mukayese olanakları ortadan kaldırılmak istenmiştir.”

Bu konuşmanın Lale Devrini ve faaliyet raporunun baskı kalitesiyle ilgili bölümlerini ele alan cümlelerini konuşmamın içinde kendime aitmiş havası vererek okumaya başladığım sırada, CHP sıralarından homurtular yükselmeye başlamıştı bile. Bunun üzerine hemen konuşmamı kestim ve dönerek “İmza, Sayın Belediye Başkanı 1987” dedim. Hemen sesler kesildi ve Belediye Başkanına şöyle bir bakınca, kendisi bana hitaben “On senede biz de değiştik” dedi. Ben de ona cevaben, “Demek ki biz sizden en az on sene ilerideyiz” diyerek konuşmamın esasına girdim. Bu trajikomik durum, bana göre (birçok kişinin daha haberi yok ama) siyaset anlayışımızın, özellikle de büyük bir kesimin nasıl siyaset yaptığı-

nın bir göstergesidir.

Esasında 1994'te seçilen Kadıköy Belediye Başkanının, 1983-1989 yıllarındaki meclis üyeliği zamanında yaptığı konuşmalar incelenirse, arada büyük farklar olduğu görülecektir.

Sayın Başkanın söylediği gibi bu 'değişim' midir? Bana göre hayır. Bu tür konuşmalar, demagoji veya takiyye gibi geliyor bana her nedense.

İlk dönem, ekonomist veya iktisatçı olmamama rağmen beni Bütçe Komisyonu üyeliğine seçtiler. Bu arada hemen söyleyeyim, belediye meclisinde kurulan komisyonların en önemlileri imar, bütçe ve biraz da hukuk komisyonudur. Diğerleri, belki de hiç toplanmaz. Burada bir noktaya değineyim. 1994 senesinde, bir parti büyüğü (Kadıköy eski İlçe Başkanı ve İstanbul eski İl Sekreteri Sayın Rıfat Şenkardış) İmar Komisyonu ve Encümen üyeliği dışındaki belediye meclis üyelerini "düz belediye meclis üyesi" diye nitelendirmişti. Bu tabir yıllar sonra söyle karşıma çıktı: Eski bir bakanımız, bakanlıktan sonraki TBMM üyeliği zamanında bir akşam yemeğinde, bakan olmadan meclis üyesi olmayı "düz meclis üyeliği" olarak tanımlayarak, "Düz meclis üyeliği de zor oluyor" dedi. Ben de kendisine, "Allah'tan benim gibi düz belediye meclis üyesi değilsiniz" dedim.

Şimdi sizlere işte o 'düz Kadıköy belediye meclis üyeliğim' sırasında vermiş olduğum bazı önergeleri sıralamaya çalışacağım. Bu önergelerimi aynı zamanda mecliste sunarken meydana gelen ilginç tartışmalardan da örnekler vereceğim. Tabii canınız fazla sıkılmasın diye de ara sıra bazı siyasi olayları da aktarmaya çalışacağım.

Hemen bir tanesiyle başlayalım. Belediye meclis-

lerinde, her partinin bir grubu vardır. Anavatan Partisinde de Kadıköy Belediye Meclisi grubu var ve bu grubun başkanı tüzüğümüz gereği ilçe başkanı-mızdır. Ancak kanun gereği, ilçe başkanı yerel seçimlerde seçilmediği için meclis oturumlarına katılamıyor. Bu bilgiyi de verdikten sonra gelelim aktaracağım olaya.

Grup toplantımızdaki konu, Kadıköy Belediyesi-nin bütçesi. Arkadaşlar fikirlerini söylüyorlar. Fikirlerin çoğunluğu bütçeyi reddedelim yönünde. Ben ise karşı fikri savunuyorum. Savunduğum fikir, belediye meclis üyelerinin bütçeyi reddetme haklarının olmadığı şeklinde. Bu düşüncem tabii ki kanuna dayanıyor.

Kanun diyor ki, "Bütçe mecliste madde madde ve fasıl fasıl okunarak tartışılır, değiştirilerek veya aynen kabul edilir." Aktardığım cümle kelimesi kelimesine böyle değil. Ancak çıkan mana bu. Daha da açarsak, "Meclis, bütçe tasarısını madde madde görüşür ve bütçeyi kabul eder" diyor. Gerekçe gayet basit. Belediye meclislerinin bütçeleri kabul etmemeleri gibi bir durum meydana gelir ise halka hizmet verememe tehlikesi oluşabilir. Kanun yapıcı bu hususu dikkate alarak böyle bir madde koymuş.

Bir de Mecliste her madde ayrı ayrı oylattırıldıktan sonra, bütçenin tümü üzerinde 'kabul' veya 'ret' oylaması yapılıyordu, ki bu da yanlıştı. Önce, Meclis grubu toplantısında tartışılan bütçeyle ilgili 'ret' kararına itiraz ettim ve grup kararına şerh koydum. Bu, kayıtlara geçti. Tabii bununla da kalmadım; böyle bir uygulamayı hayata geçirebilmek için elinizde alternatif bir bütçeniz olmalıydı; bunu da hazırladım. Ancak mecliste bu durum karışıklığa uğratıldı.

Bu tartışmaların başlangıcı 1995 yılı bütçe görüşmeleri yani yaklaşık 1998'in Ekim ayı ortaları.

1,5 yıl kadar sonra İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi üyesi olunca da orada aynı şeyi yaptım. Arkadaşıma durumu izah ettim ve çoğu bunu kabul etti. Alternatif bütçeyi sundum; çünkü bütçede denklik ve ahenk önemliydi. Mecliste görüşülecek bütçe kalemlerini tek tek revize ettim. Yatırımları büyüttüm.

En sonunda kavga kıyamet Büyükşehir Meclisinde de alternatif bütçeyi sundum. Ancak bir türlü kabul görmedi. Meclis Başkanı yine bildiğini okudu.

Halbuki her madde tek tek görüşülmeli, oylanmalı ve oylamanın sonucunda 'ret' ya da 'kabul' edilmeliydi. Zor da olsa bir iki maddede bunu başardım. Başardım diyorum, yani sadece oylattırabilirdim. Oylatılan bu maddeler, maalesef RP oylarıyla reddedildi. Kanunun özünü uygulatmam mümkün olmadı.

Sonunda 1998 yılının Ekim ayı olağan toplantılarında, Kadıköy Belediye Meclisinde, Kadıköy Beledyesinin 1999 yılı bütçesi görüşülüyor. Söz aldım. Meclis üyelerine ve Belediye Başkanına hitaben, "Yaklaşık 4,5 yıldır bu platformda bütçenin tümü üzerinde TBMM'deki gibi oylama yapılamaz diyorum" dedim. Gerekçelerini izah ettim. Her nedense bu kez Sayın Belediye Başkanı kanunu istetti ve maddeyi şöyle bir inceleyince bana hak verdi.

Böylece yıllardır belediye meclislerinde yapılan yanlış bir uygulama ilk defa Kadıköy Belediye Meclisince düzeltilmiş oldu. Böylece bütçenin tümü üzerindeki siyasi oylama kalkmış oldu.

Artık Kadıköy Belediye Meclisine sunduğum önergelere geçebiliriz.

Bedensel Engelliler

Bu konu hep ilgimi çekmiştir. Bunun sebebi kesinlikle duygusallıktan kaynaklanmıyor, tersine konuya soğukkanlı bir şekilde yaklaşıyorum. Ben konuya sadece belediye hizmetlerinden vatandaşların eşit derecede yararlanmaları gerektiği düşüncesinden kalkarak yaklaşıyorum.

Batılı ülkelerde, engellilere sunulan hizmetler diğer insanlarla hemen hemen eşit düzeydedir ve bu hizmetler artık sıradan işler haline gelmiştir. Ancak bizde hâlâ bir politik propaganda aracı olarak kullanılmaktadır. Bu düşüncelerle, Bağdat Caddesindeki yaya kaldırımlarının durumu, çukurlar, belediye binasındaki asansör, umumi tuvaletler ve imar izni verilirken bu konuda yapılması gerekenler konusunda engellileri ilgilendiren bir önerge verdim. Bu önergem başkanlığa havale edilirken, bir üyenin attığı laf ara sıra aklıma gelir: "Biz engelli olmayanlara hizmet götüremiyoruz yahu." Bunun manası nedir? Bana göre bunun manası, "Bırak onları biz işimize bakalım"dır. Ancak tüm bunlara rağmen bu önergelerimde kısmen de olsa başarılı oldum. Kadıköy'e yeterli değilse de bedensel engellilere de hizmet verebilecek bir umumi tuvaleti hep beraber sağladık.

Hazır yeri gelmişken, engellilerle ilgili olarak Büyükşehir Belediye Meclisinde de verdiğim bir önergeden bahsedeyim. Bir gün şöyle bir olaya tanık oldum: Belediye Başkanını ziyarete gelmiş bir yürüme engelli hanımefendi başkanın makamına çıkmak istiyor, ama ne mümkün. Çünkü tekerlekli sandalyesi asansöre sığmıyor.

Belediye memurları hemen bir çare buldular ve

tekerlekli sandalyeyi sırtladıkları gibi Başkanın makamına çıkarttılar. Hemen bu olayı fotoğrafladım ve bir sonraki oturumda, sunduğum önergeye çarpıcı bir örnek olarak ekledim. Ancak ne yazık ki, bu konuda hâlâ başkanlık binasında bir ilerleme sağlanabilmiş değil. Umarım bir gün bu sorun hallolunur.

Bu konuda aktaracağım son olay şu: Bir gün Sayın Ali Kırca'nın Siyaset Meydanı adlı programına çağırıldım. Çağırılma sebebim bu konuda otorite olmamdan kaynaklanmıyordu. Onlara yazdığım bir yazıda, bazı eksiklikleri belirterek programlarında bunlara da yer vermelerini istemiştim ve galiba onların da son boş sandalyeyi dolduracak bir konuga ihtiyaçları vardı.

Sabahın 4'ünde konuşma sırası nihayet bana geldi. Programda benden başka Adana Belediye Başkanı ve başka bir belediye meclisinin görme özürlü bir meclis üyesi vardı. Konuşmam da göstermelik İETT otobüslerinden tutun da, yollardaki çukurlara ve engellilere özel telefon kulübelerine kadar türlü noktalara değindim.

Dikkatimi çeken önemli bir nokta şu oldu: Engellilerin sorunlarını tartışıyorduk ama Türkiye'de kaç engellinin yaşadığını kimse bilmiyordu. Sonradan öğrendiğime göre bu sayım ilk kez Fatih zamanında yapılmıştı ve sanırım ikinci olarak da bu programdan sonra yapıldı. Ancak hâlâ sonuçları alınmış değil. Sayım yapılmadığı zaman, bu eksiklik büyütülerek siyasi bir baskı aracı haline getiriliyor.

Tartışmalarda dikkatimi çeken diğer iki noktayı da aktarmak isterim. Birincisi, Belediye Başkanının konuşmasındaki eksikliklerdi. Bu, etrafa propaganda kokuları saçan konuşmada, dikkate değer hiçbir şey yoktu. İkincisi ise görme engelli belediye meclis

üyesine sorduğum soruya aldığım cevaptı. Sayın belediye meclis üyesine dedim ki, "Siz bir meclis üyesi ve görme engelli olarak meclisinizde ne tür önergeler verdiniz ve hizmet olarak neler yaptınız." Cevap, kocaman bir 'hiç' oldu. Belki de arkadaşımız kendisi için bir şey istememiş olmanın rahatlığını yaşıyordu.

Son olarak, hatırladığım kadarıyla programda da anlattığım başıma gelen bir olayı aktarayım ve bu konuyu kapatayım. Yıllar önceydi, İstanbul'dan Ankara'ya gitmiştim ve Esenboğa Havaalanı çıkışında telefon etmek istedim. O zamanlar Türkiye'de henüz cep telefonu yoktu. Havaalanı çıkışında iki adet telefon kulübesi olduğunu gördüm. Birisinin ebatları diğerine göre oldukça küçüktü. Bu zekâmla küçük olanın tekerlekli sandalyede oturan engelliler için olduğunu hemen anladım!... Dolu olan diğer kulübede bir kişi telefon ediyordu. Ortalarda da bir engelli görünmüyordu. Ama benim o telefonu kullanabilmem için kulübeye girmem çok zordu. Aklıma Paris'in meşhur Champ Elysée Caddesi üzerindeki telefon kulübeleri geldi. 2-4'lü gruplar halinde olan bu telefon kulübelerinden en az 1-2'si engellilere göre tasarlanmıştır. Ancak hiçbirinin kulübesi kısa değildir. Kulübeler aynı boydadır, sadece telefon cihazı daha alçakta durur. Bizdeki uygulama niye böyleydi acaba? Galiba cevabı şuydu: Biz işimizi düşünerek ve isteyerek yapmıyorduk. Biz sadece vur deyince öldürüyorduk ve dostlar bizi alışverişte gör-seler yetiyordu.

Geçenlerde (Kasım 1998) kontrol ettim, yeni kulübeler yapmışlar; hepsinin boyları eşit. Ancak bu sefer de tümünün telefon cihazları normal yükseklikte. Anlayacağınız hiçbir şeyden ders almamakta

ve havanda su dövmekte kararlıyız vesselam.

İETT Otobüslerinin Denetimi

Belediye meclis üyesi olduktan bir müddet sonra tüm meclis üyelerine Büyükşehir Belediye Başkanı imzalı birer kart dağıttılar. Bu kart ile denetim yaptığınızda, otobüslere bedava bineyordunuz. Bu kartla şunları yapabiliydiniz:

1- Otobüslere bedava binebilirdiniz. Denetime gerek yoktu.

2- Otobüslere denetim amacıyla biner, denetler ve gereği için önerge verir, hatta İETT genel müdürüne yazı yazardınız.

Ben bol denetim yaptım, hatta bunun için özel bloknot bastırdım ve tüm belediye meclis üyesi arkadaşlarıma dağıttım.

Bir bayram günü yaptığım denetimlerde, otobüslere asılan Türk bayraklarının neredeyse tümünün kirli ve pis olduklarını tespit ettim. Bunu kanıtlamak için bir kameraman bile davet ettim. ATV konuyla ilgilendi ve bir kameraman gönderdi. Görüntüler bir sabah programında yayımlandı. Bu durumu İETT Genel Müdürüne bildirdim. Genel Müdür bana şükran ve takdirlerini ifade eden bir yazı gönderdi. Ben de buradan kendisine teşekkürlerimi sunuyorum. Çünkü o günden bu güne bayraklar temiz.

Bu konuda dikkatimi çeken bir nokta da şu oldu: İETT yöneticileri özel halk otobüslerine temiz bayrak aldırıyorlar onları temiz bayrak kullanmaya mecbur tutuyorlar, ancak kendileri kirli bayrakları kullanıyorlardı.

Bunun dışında, kırık camlı, pis, duraklarda dur-

İETT OTOBÜS DENETLEME FORMU

Tarih: .../.../...

Hat No:

Şoför Sicil No:

Şoför Ad Soyad:.....

Notlar:

Çevreci Otobüs:

Doğalgaz : Var ☐ Yok ☐

DENETLEYEN
Kadıköy Belediye Meclis Üyesi
Ercan ERDEM

mayan, şoförleri tırassız, aşırı hız yapan, halka kötü davranan şoförlere sahip, otoyolda durup müşteri indiren çok otobüse rastladım. Bunların hepsini şoförlere bizzat söylediğim gibi üst kademelere de yazılı olarak bildirdim. Birçoğunu İstanbul Büyükşehir Meclisinde faaliyet raporları ve gündem dışı konuşmalarda dile getirdim.

Son olarak birkaç gözlemimi de anlatarak bu konuyu kapatmak istiyorum. Bir keresinde çevreci denilen doğal gazla çalışan yeşil otobüslerden birisine bindim. Ancak bindiğim otobüste doğal gaz değil mazot kullanıldığını tesbit ettim. Şoföre nedenini sorduğumda, doğal gaz olmadığını söyledi. Ancak araştırmalarım gösterdi ki, bu tür otobüsler herhangi bir doğal gaz sıkıntısı olmamasına karşın mazot kullanıyorlardı ve bunu geçerli bir sebebi de yoktu. Dahası kimse bu konuyla ilgilenmiyordu.

Son olarak 24.9.1998 Perşembe günü 19:00 civarında Bostancı yönüne giden bir otobüse bindim ve meşhur kartımı gösterdim. Şoför kartıma baktı ancak bir şey demeden beni inceliyor. "Şoför Bey sefer evraklarınızı görebilir miyim?" diyerek meclis üyesi olduğumu ve denetim amacıyla otobüse bindiğimi söyledim. Şoför ne dese beğenirsiniz? "Ben nereniz sakat (bedensel engelli demek istiyor) diye bakıyordum" dedi. Özürlüler konusunu işlediğim bölümle bu bölümü beraber mütalaa edin lütfen.

Neyse ki, uyarılarımdan sonra bu durumu düzelttiler.

Yangın

Mart 1995 tarihinde halen sadece Kadıköy Belediye Meclisi üyesi iken, İstanbul Büyükşehir Belediye

yesine ait *İstanbul* dergisini karıştırıyordum; itfaiye teşkilatının yenilenmekte olduğuyla ilgili bir yazı okumuştum. Tesadüfen 4 Mart 1995 günü, Moda'da bir yangın oldu ve ben de yangın söndürme çalışmalarını izlerken itfaiye teşkilatındaki teknik eksiklikleri not ettim ve 20 Mart 1995 günü Sayın Recep Tayyip Erdoğan'a ve Kadıköy Belediye Başkanlığına bir yazı ile bildirdim.

Bu yazıma İtfaiye Müdür Vekili Sayın Salim Vural imzalı bir cevap geldi. Özet olarak bu yazıda, teknik araç yetersizliğinin bulunmadığı ve o anda orada eksik olan ısıldağın gelen bir ihbar üzerine başka bir yangına gönderildiği yazılmaktaydı.

Gelen cevapla benim gönderdiğim yazının hiçbir ilgisi yoktu. Muhtemelen, gönderdiğim yazı iyice okunmadan, üstünkörü birşekilde yanıtlanmış. İtfaiye konusuna ilerde tekrar değineceğim için bu konuya şimdilik ara vererek başka bir önerge konusuna geçmek istiyorum.

Spor Alanları

Hiç dikkat ettiniz mi bilmem? Belediyeler birçok semtte basketbol sahaları yaparlar. İyi güzel de bilin bakalım bunların basket sahası denilmesinden başka en önemli ortak özellikleri nelerdir? Ben size sayayım.

1- Çemberi olanların hemen hemen hiçbirinde ağ yoktur.

2- Birçoğunun çemberi yoktur, olanlar ise eğiktir.

3- En önemlisi, hepsinin kapısı kilitlidir.

4- Kapısı kilitli olanların hepsinin etrafındaki yüksek teller deliktir. (Çünkü kapıdan giremeyen

çocuklar tel örgüyü delerek içeriye girerler.)

Madem kullandırmayacaklar bunları niye yaparlar? Süs olsun diye mi? Şimdi sorumlular derler ki biz bunları daha müteahhitten teslim almamıştık ondan açamıyorduk. Siz açana kadar çocuklar zaten açıyor, bari bakımını yapın.

İşte böyle bu konuda da muhtelif önergeler verecek elimden geleni yaptım. Özellikle Kadıköy Bostancı sahil yolunda bulunanlarla çok ilgilendim. Resimler çektim gönderdim ancak ne kadar başarılı oldum bilemiyorum.

Trafik Levhaları

Belki birçoğumuzun dikkatini çekmemiştir, kaldırımın ortasında sağa dönülmez işareti gösteren bir tabela veya başka bir trafik levhası. Çoğumuz etrafından geçtiğimiz için dikkat etmemişizdir. Bir bayana veya yaşlı bir beyefendiye yol verirken dikkatimizi çekmemiştir. Bazılarımız dalgın anlarında bu tabelalara çarpmışlardır bile.

Niye bu tabelalar kaldırımın iç veya dış kenarlarına konulmaz? Cevap basit, bu işi yapanlar ehliyetsiz kişilerdir ve bu konuda ehliyetli elamanı olması gereken belediye, o elamanına bu işleri kontrol ettirmez de ondan. Ne kadar basit değil mi? Bırakın bizleri, yeterince dolaşabilecekleri kaldırım bulamayan yürüme engelliler ne yapsın. Bu yanlışlık hakkındaki önergemi hazırlamak amacıyla fotoğraf çekerken, bebek arabasındaki bebeğiyle kaldırımda ilerleyen bir genç bayan geldi ve levhanın önünde durdu. Benim yardımımıla bebek arabasını caddeye indirdik ve tekrar kaldırıma çıkarttık. Hatırladıkça utanıyorum? Hele Kadıköy gibi bir ilçede bunlar

olursa, varın gerisini siz düşünün artık.

Belki merak edersiniz diye söyleyeyim, ben bu yazımı 20 Mayıs 1997'de Belediyeye iletmışim; bugün 5 Temmuz 1998, levhaların yerleri hâlâ aynı. Bu gidişle bu kitap yayımlanana kadar da öyle kalacak.

Sokak Köpekleri

Bugün 5 Temmuz 1998 Pazar. Ben bu satırları yazarken dışarıdan köpek havlamaları geliyor. Bu sorunun muhakkak bir çözümü olmalıdır. Sokak köpeklerini öldürmek kesinlikle çözüm değildir. Ben önergemde bu köpeklerin çağdaş yöntemlerle toplanarak, üremelerinin önlenmesi ve sokaklardan kurtarılmaları gereğini belirttim. Bahariye Caddesinde başıboş dolaşan köpeklerin insanlara hatta en önemli varlıklarımız olan çocuklarımıza saldırmalarıyla ilgili yaşanmış olaylar aktardım. Bu köpeklerin taşıdıkları çeşitli hastalıklardan bahsettim. Bu sorunun çözümünde bir adım bile ilerleyemediler. Bari bir kere de buradan sorayım. İleri Batı ülkeleri bu işleri nasıl halletmişler? Cevabı merak ediyorsa sorup öğrensinler.

Bu konuyla ilişkili olarak 1998 Kasımında Kadıköylü bir vatandaşımızın WEB sayfama e-posta göndermesiyle konuyla bir kere daha ilgilendim.

Vatandaşımızın değişik bir görüşü var. Şöyle diyor: "Ben hayvan sevenlerin görüşüne saygı duyuyorum. Ancak benim de hayvan sevmeme özgürlüğüm var. Onun için özellikle sokak köpeklerinin sebebiet verecekleri saldırılardan çocuklarımızın kolanması için önlem alınmalı." (Ekim 1998)

Sokak Çocukları

Sokak köpekleri kadar bile değer verilmeyen çocuklar için yalnız Kadıköy'de iki önergem var; Büyükşehirde verdiğim önergelerimden daha sonra bahsedeceğim.

Bu çocukların resmini çekerek sorunu mecliste ortaya koydum. İlk seferinde bana cevap verenler Çocuk Esirgeme Kurumundan ilgi beklediklerini söylediler ve Acıbadem'de bu konuyla ilgili bir yer ayrıldığını söylediler. Ben bu çocukların kesinlikle insancıl bir şekilde, onları ikna etmek suretiyle toplanmalarının ve rehabilite edilmelerinin mümkün olduğunu; bu iş için de kendi yerimizin olma mecburiyeti olmadığını; bu çocukları uyuşturucu ile mücadele eden birçok kurumda, Kadıköy Belediyesinin maddi desteğiyle en ideal şekilde kurtarmanın mümkün olacağını söyledim. Yaklaşık bir sene üstünde durmadılar. Ancak dünya çocuk gününde önergemi tekrarladım. Galiba bu sefer zamanlama açısından biraz daha etkili oldu ki, Belediye Meclisi binasının dışına bir karavan koydular ve buraya Umut Danışma Merkezi adını verdiler. Ne ölçüde ciddi çalışıyorlar önümüzdeki günlerde kontrol edeceğim.

Ne var ki, Kadıköy Belediyesinin çıkardığı dergide bu konuyla ilgili olarak okuduğum bir yazıda, yapılanların yetersiz olduğunu öğrendim. Bu konudaki başarı, bu çocukların memnuniyetlerinin sağlanmasında yatmaktadır bence. Umarım ki, yine dostlar alışverişte görsünler şeklindeki gibi bir uyutmayla karşılaşmayız. Ama karşılaştığım olaylar bu konudaki umutlarımı da boşa çıkarıyor. Örneğin, daha ben ziyaret etmeden çocukların kaldıkları binada iki kere yangın çıktı.

SİZİ İZLİYORUZ

22.5.1995 tarihli *Milliyet* gazetesinde Melih Aşık'ın köşesinde "ANAP 12 Yaşında" başlıklı bir yazı yayımlandı. Yazının beni ilgilendiren bölümü şöyle: "Anavatan Partisinin yurt çapındaki belediye meclislerinin yüzlerce üyesi var. Bu üyelerin ortak özelliği o merkezde belediye başkanlığı hangi partideyse o parti ile bütünleşmeleri..."

Ben bu cümleden bayağı alındım ve kendisine bir mektup yazdım.

Birkaç gün sonra sayın Melih Aşık beni aradı ve yüz yüze görüşerek Kadıköy sahilinde yürüdük, hatta bana sahildeki bazı binaların hukuksuz durumundan söz etti. Ben de kendisine ilgileneceğimi söyledim. Birkaç hafta sonra, bu konuda verdiğim önergelerimden bir örneği kendisine gönderdim.

Doğrusunu isterseniz Sayın Aşık'tan böyle bir genelleme beklemiyordum. Belki gereksiz alınmıştı, ama bu yazıya birilerinin alınması gerekiyordu. Alınması gerekenler adına ben alındım.

Birkaç ay sonra Sayın Melih Aşık, köşesinde "Belediyenin örnek üyesi..." başlıklı bir yazı daha yayımlandı. Sayın Aşık çalışmalarımдан söz ediyordu. Yazı şöyle bitiyordu: "Bazen tek bir üyenin yapabileceği çok şey var... İçinde İstanbul sevgisi, kendisine verilen oya sagısı varsa tabii. Teşekkürler Sayın Ercan Erdem... Tüm seçmenler adına çok teşekkürler... Sizi izliyoruz." Bir belediye meclis üyesi olarak hoşuma gitmedi diyemem.

Benim bu konunun üzerinde hassasiyetle durmam galiba bazı genç gazeteci arkadaşlara da bir şeyler öğretti ki, bir gün aynı şekilde bir yazıda benzer bir genelleme yapma hatasına düşülmeden "bazıları" kelimesi kullanılmıştı.

Sayın Melih Aşık ve ekibi beni izliyor mu bilemiyorum. Ama ben onları izliyorum.

Down Sendromu

Hepimizin bildiği gibi belediyeler sağlık sorunlarıyla da ilgilenmelidirler. Sağlık harcamaları çok yüksektir. Bu tür harcamaları yapabilenler gayet tabii ki vardır; ancak ya imkânları kısıtlı olanlar? Bu ailelerin ellerinden de birileri tutmalıdır bu konuda belediyeler ilk sıradadırlar. Bu konudaki önergemde kamu oyununda mongol veya mongoloid diye bilinen ve aslında genetik bir hastalık olan down sendromu hastalarının az sayıda olmalarına rağmen konunun önem arz ettiğinden ve bu konuda acilen bir danışma merkezi kurularak gönüllü ve bilgili kişilerden faydalanılması gerektiğinden bahsettim.

Down sendromu olan çocuklara sahip ailelerin Belediye ile temaslarını sağladım. Galiba Belediyenin sağlık bölümüyle bazı gelişmeler kaydediyorlar.

Marina

Kadıköy'ün Kalamış semtinde bir marina var. Bu marina bir önceki Belediye Başkanı zamanında ihale edilmiş. Bu ihalenin sonucunda kazanan şirketle bir anlaşma yapılmış. Bu anlaşma şartlarından birisi kâr ortaklığı. Yani Kadıköy Belediyesi bu işletmenin kârından %7 oranında pay almalıymış. Ancak gelin görün ki, yıllardır bu para Kadıköy Belediyesine gelmiyor. Bunun gerekçesini mecliste sordüğümde, Belediye Başkanı, marinanın dolgu alanından oluştuğunu ve dolayısıyla hazine malı olduğunu belirterek hazine ve belediyenin aralarında anlaşmadığından bahsetti ve bu nedenle işletici firmanın bu parayı ödemediğini söyledi. Ben de kendilerine bu paranın miktarını sordum. Belediye Baş-

kanı sorumu cevaplayamadı. Her yıl ilgili şirketten marinanın kâr-zarar tablolarının ve bilançosunun istenip istenmediğini sordum; Başkan, ihtilaftan dolayı parayı vermediklerini söyledi. Bunun üzerine kendilerine “Öyleyse vergi dairesinden alamaz mıyız?” diye sorunca, çok şaşırdığım şu cevabı verdi: “İşletici şirket büyük bir şirkettir. Şirketin hesapları sadece marinayı kapsamıyor. Biz sadece marina gelirlerine ortağız” dediler. Bundan sonra tabii ki bir şey söyleyemedim. Sadece, şirketin hesapları içerisinde marina hesapları muhakkak ayrıca belirtiliyordur demekle yetindim. Bu konuda artık istediğiniz yorumu siz yapın.

Şu sıralarda şirketin belediyeyle anlaşması bitmiş durumda. Yazılı metni görmememe rağmen, Belediye ve Maliye Bakanlığının marina konusunda bir protokol çerçevesinde anlaştıklarını duydum. Ekim 1998’de Kadıköy Belediye Meclisi açılınca konuyu tekrar gündeme getirdiğimde, Belediye Başkanı, Mecliste bilgi verdi. Bu bilgiye göre marinayı kiralayan şirket geçmişe yönelik borçlarını öderse müktesep hak çerçevesinde on yıl daha kiracı kalabilecekmiş. Ancak basın yoluyla ve Meclis dışında aldığım bilgilere göre, adı geçen şirketin hisseleri Koç grubu tarafından satın alınmış ve geçmiş borçlar ödenmiş.

Carrefour

Hepinizin bildiği gibi E-5 karayoluna bağlı yan yolda ve Kozyatağı mevkiinde yer alan bu alışveriş merkezinin inşaat ruhsatı yoktur. Bu yer imar planlarında depo alanı görünmesine ve bu şekilde depo yapılmak üzere inşaat ruhsatı alınmasına rağmen. Herkesin görebileceği gibi yerine depodan başka her

YORUM FARKI

Bir gün Kadıköy Belediye Meclisinde bir konu tartışılıyor. Konu, bazı arazilerin satışıyla ilgili. Belediye Başkanı satışları bütçesine koymuş ve beraberinde bir emrivakiyle bütçenin akabinde satışları güya Meclisten geçirecek. Arsa satışları bizim itirazlarımıza rağmen Encümen aracılığıyla Meclisin bilgisi ve arzusu dışında yapıyordu. Bir dava sonucunda Danıştay yorumuyla arsa satışlarının ancak Meclisin kararıyla olabileceği şeklinde bir yazı bize ulaştı ve ben bunu konuşmamda kullandım. Belediye başkanı bunun bilincindeydi, ancak aramızda bir yorum farkı vardı.

Bütçe geçmeden ben itiraz ettim; dedim ki: "Siz bu satışları bütçeye koymuşsunuz, ancak ya bu Meclis satışları onaylamazsa ne olacak?" İtirazlarına rağmen bütçe oylandı ve geçti. Daha sonra satışlar gündeme geldi. Oylama yapıldı. Oylamada 'satılsın' diyenler 20 kişi, 'satılmasın' diyenler 20 kişi.

Meclisi yöneten ANAP'lı başkan 'satılmasın' diyenlerden. Karışık bir oylamadan sonra dedi ki, "Oylama, arsaların satılması yönünde tecelli etmiştir ve meclisin kararı, satılması yönündedir." Konu böylece zabıtlara geçti. İtiraz ettim; ancak dikkate alınmadı.

Şimdi burada dikkatinizi çekmek istediğim noktaları sıralıyorum.

1- Siz siz olun bir göreve geldiğinizde sizden öncekilerin ne yaptıklarını muhakkak okuyun ancak tam olarak güvenmeyin. Muhakkak kanun madde-siyle birlikte mütalaa edin.

Meclisi yöneten arkadaşım o zaman şu hataya düşmüştü: Kanun diyor ki, "Oylamadaki eşitlik durumunda karar başkanın bulunduğu taraf lehine tecelli eder." Tamam doğru, ancak başkan dediği o sırada meclisi yöneten kişidir, belediye baş-

kanı değil.

Bakın burada neler çıkıyor ortaya. Normal şartlarda meclisin başkanı, belediye başkanıdır. Salonda bulunmaması halinde meclisi birinci başkan vekili yönetir. Demek ki, meclisi yöneten kişi başkan koltuğunda oturan kişidir.

Bu durumda meclisten yanlış bir karar çıkmış oldu, ama İstanbul Büyükşehir Belediyesinin gerekli mercilerini uyardık da bu karar orada onaylanmadı.

2- Burada hatırlatmak isterim ki oylama konusunda ve Danıştay yorumunda sesini çıkarmayan Sayın Belediye Başkanı bir avukattır.

3- Bana göre, eğer bir belediye başkanı oturumun açılışında salondaysa oturumu yönetmek zorundadır. Eğer geç gelirse veya yoksa yerine vekili geçer.

Bugüne kadar bu konunun ilgili maddesi hep yanlış yorumlanmıştır.

1999 yılı bütçesinin görüşüldüğü Ekim 1998'de bütçeye baktığımda, bir arsa satışı göremedim. Ancak bütçenin satış gelirleri bölümünde 1 trilyon liralık satış geliri bekleniyordu.

şey yapılmış hatta inşaat gereğinden büyük bile yapılmıştır. Ayrıca alışveriş merkezinde yer alan ve açılmaları ruhsat gerektiren iş yerlerinin de işletme ruhsatları yoktur.

Daha inşaat arefesinde bu durumun yasalara aykırı olduğunu belirterek konuyu Kadıköy Belediye Meclisinin gündemine getirdim. Hatta Carrefour'un inşaat halindeki durumunu da noter huzurunda fotoğrafladım.

Yukarıda belirttiğim şekilde ilgili yerde bir inşaat

başlamış, ancak bu inşaatın ruhsatı depo olarak verilmmişti. Bu işlem de önceki dönemde gerçekleştirilmişti; fakat burada yapılan inşaat tamamıyla ticarethanelerden oluşmaktaydı. Aslında depo alanı olan bu yer, bir üst planda ticaret alanı olarak planlara işlenmişti. Burada yapılması gereken, söz konusu yerin ticaret alanı olarak alt plana işlenmesi ve o şekilde yasalara uygun olarak ruhsatlandırılmasıydı. Ancak bir türlü bu yapılmıyordu. Sonunda bir araştırma komisyonu kuruldu ve ben de bu komisyonun bir üyesi olarak seçildim.

Çalışmalarımız sonucunda ortaya çıkan manzara şuydu: Uygulama olarak inşaat izni istenen bir alana müsaade edilmeden önce alanın bir kısmının kamu yararına terk edilmesi gerekiyordu. İşte bu noktada, iş sahipleri yasal olarak ticaret alanı izni almaktansa depo alanı üzerinden alınmış bir izinle inşaatı bitirerek depo olan bir yerde alışveriş merkezi yapıp kanun gereği kamuya terk edilmesi gereken yeri terk etmek istemiyorlardı.

Uzun uğraşlar sonucu Kadıköy Belediyesinde bu alanla ilgili bir karar geçirdik ve yeri planlayarak İstanbul Büyükşehir Belediyesine onaya gönderdik. Bu planın en önemli kısmı, kanuni miktara yakın bir bölümünün kamu yararına ayrılarak firma tarafından terk edilmesi ve orada kreş veya okul ya da çocuklara yönelik bir oyun alanının yapılmasıydı. Kalan bölümün ruhsata aykırı bölümleri düzeltilerek her şey yasalara uygun hale getirilecekti. Böylece şu anda dahi ruhsatsız çalışan iş yerleri de yasal hale dönüşecek ve her şey yoluna girecekti.

Bu şekilde, Büyükşehir Belediyesine giden plan Büyükşehir İmar Komisyonu tarafından da olumlu bulunarak meclise geldi.

İmar Komisyonu Başkanı Aziz Bey, komisyon olarak dosyayı geri çektiklerini açıkladı. Ben hemen itiraz ettim ve konunun görüşülerek karar verilmesini istedim. Hatta Aziz Bey Mecliste söz alarak, "Genelde meclis üyeleri dosyaların komisyon tarafından geri çekilmesini ister. Belki de ilk defa bir meclis üyesi komisyon tarafından geri çekilmek istenen bir dosyanın görüşülmesini talep ediyor" dedi. Böylece bir ilke daha imza atmış oldum.

Şimdi soru şu: Dosya niye geri çekildi? Bu sorunun cevabı için şunu söylemem belki yeterli? Carrefour şirketi bu olaylardan kısa bir süre önce isim değiştirmiş ve Carrefour-SA olmuştu. Bu dosyanın geri çekilmesinde bu değişimin bir etkisi olmuş mudur bilemiyorum. Yorum sizlere ait. Ancak yeri gelmişken söylemeliyim ki, Türkiyemizin büyük ve nadide gruplarından olan Koç ve Sabancı gruplarına ait birçok dosya İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisine gelmektedir. Bu dosyalar genellikle imar amaçlı dosyalardır. Bu dosyalar arasında bu gurupların vakıflarına ait üniversite alanları gündeme geldiğinde, Meclisteki gruplar birisine olumlu birisine olumsuz davranmışlardır. Yani çifte standart uygulamışlardır.

Tüm bunlara rağmen burada belirtmeden geçemeyeceğim, İstanbul İmar Komisyonu üyesi Sayın Salim Sadıkoğlu'na teşekkür ederim; çünkü benim olmadığım bir tarihte, ilgisinin müdahalesine rağmen bu dosyanın kamunun lehine değiştirilmeden geçmesine izin vermemiştir.

Yurtdışı Gezileri

Biliyorsunuz biz meclis üyeleri, 1994 yılının Mart

ayının sonlarında, beş yıllık bir süre için seçildik. Bazı üyelerin tecrübeli olmasına rağmen, biz tecrübesizler çoğunluktaydık. Belediye meclis üyelerinin yurtdışı gezilerine çıkmasına normal şartlarda karşı değilim. Bana göre normal şartlar şunlardır:

1- Bu geziler özellikle seçimin akabinde ve ilk yıl içinde yapılmalıdır ki, meclis üyesi yurtdışında gördüğünü uygulatabilecek zamanı bulsun ve halka yararlı olsun.

2- Bu gezilerin muhakkak bir programı olmalıdır. Kimlerle ve ne zaman görüşülecek, hangi tesisler gezilecek vs. bildirilmelidir.

3- Son olarak bu geziler görsel dokümanlarla birlikte bir rapor halinde meclise ve yetkililere sunulmalıdır ki, bu geziler turistik ziyaretlerden ayrılıp mesleki bir görgü ve bilgi birikimini amaçlasın.

1997 yılının son aylarında meclise ilgili müdürlükten bir yazı geliyor ve karar alınması isteniyor. Yazı özet olarak, 45 üyeli Meclisten 25'inin bilgi ve görgü artırmak için Singapur'a gitmelerinin yerinde olacağını bildiriyordu. Bu yazı bir gündem maddesi olarak karşıma gelince açıkçası tepem attı. Gerekçelerden birisi olarak da geçtiğimiz yıllarda diğer ilçelerin bu tür geziler gerçekleştirmiş olmaları gösteriliyordu.

Ancak böyle bir gezi, seçildiğimiz yıl içinde yapılmak istense yukarıda belirttiğim gibi bir mantığı olacak. Üstelik gündeme alınan yazıdan ne amaçla Singapur'a gidileceği, kimlerle görüşüleceği ve belediyeçilik açısından hangi tesislerin görülmesinin yararlı olacağı hususları hakkında herhangi bir bilgi edinebilmek imkânsızdı. Yazı, sadece gidilmesi için Meclisin kararını talep ediyor. Her zaman yaptığımız gibi gündem maddeleri Meclis grubumuzda tartış-

lırken ben de söz aldım ve yukarıda belirttiğim düşüncelerimi sıraladım. Bu geziye katılmak yönünde düşüncesi olan arkadaşlarım dahi fikir değiştirdiler.

Sonuçta ANAP grubundan böyle bir geziye katılmanın haksız ve yararsız olacağı kararı çıktı. Ancak işin Meclisteki bölümü başkaydı elbette.

Meclisete bu madde görüşülmeye başlanınca, söz aldım ve kişisel görüşlerimi belirttim. Tartışmalardan sonra sıra oylamaya geldi ve diğer partilerin desteğiyle gezi yapılması oy çokluğuyla kabul edildi.

Bir süre sonra bu konu tekrar gündeme geldi, fakat ne ilginçtir ki, bu sefer 25 kişilik grubu büyüterek 45 kişilik, yani tüm meclisi kapsar hale getirmişlerdi. Bu görüşme yapılırken, DYP'li bir üye söz aldı ve bu geziyi birlik, beraberlik ve anı amacıyla yapmamız gereğine işaret etti. Dayanamayarak tekrar söz aldım. Singapur'a gidecek arkadaşlara, neler ziyaret etmeyi düşündüklerini sordum. Ayrıca bu gezinin, son yılımızda yapılması nedeniyle sadece turistik bir gezi olacağından bahsederek, bunun sakıncalarından bahsettim ve konuyu kapattım. Bugünlerde 1998 yılının Eylül ayı içerisindeyiz, ancak hâlâ bu gezi gerçekleşmiş değil ve seçimlerin yenilenmesine yaklaşık 5-6 ay kaldı, herhalde bu saatten sonra da gideceklerini sanmam. Giderlerse de kendi bilecekleri bir iş; umarım halk gerekçelerini iyi değerlendirir. Dileğim bu gezinin yapılmaması. Eğer bu gezi yapılmazsa, Meclisin ilgili kararı uygulanmamış olacak ve bir sonraki döneme devredecektir. Benim yorumum yeni seçilecek meclisin devletteki devamlılık ilkesinden hareketle bu geziyi yapmayı uygun göreceği yönündedir. Bakalım zaman neyi gösterecek.

Büyükşehir Belediye Meclisinde de buna benzer

bir olay oldu; maalesef benim oturumda bulunmadığım bir zamanda bu karar alınmış. Ancak Sayın İstanbul Valisi bu kararı onaylamadı; Belediye Başkanı da Çin'e gidemeden görevinden alındı.

Raylı Sistem

Size bu kandırmaca konu hakkında da kısa bir bilgi vereyim. Belki hatırlayacaksınız, Kadıköy Belediye Başkanı göreve geldiğinin ilk aylarında, minibüs yolu üzerine bir raylı sistem yapacağından bahsetmişti. Bütçe Komisyonu üyesi iken bu konuyu incelediğimde gördüm ki, bu işe bir miktar ödenek de konmuştu. Ancak daha sonraları bunun basında yer almaya yarayan bir işten başka bir şey olmadığını anladım. Hele Büyükşehirde meclis üyesi olunca öğrendim ki, Büyükşehir müsaade etmeden zaten böyle bir şey olamaz ve Büyükşehirin de bu konuyla ilgili olarak E-5 üzerinde başka bir projesi var.

Bir keresinde Mecliste, bu işin yapılamayacağını belirterek bütçede belirtilen ödenegin miktarını çok aşağılara düşürtmüştüm. Sonuç olarak bu raylı sistem göz boyamaya çalışmak ve basında yer alma çabalarına yardımcı olmaktan ileriye gidemedi. Umarım Kadıköy halkı önümüzdeki seçimlerde şimdiki yönetimi bu yönleriyle de değerlendirir.

Ağaç Revizyonu

İnanır mısınız, Kadıköy'ün bir ağaç revizyonu yok. Yani bugüne kadar Kadıköy'deki ağaçların bir envanteri çıkarılmış değil. Bu konuda bir önerge verdim hâlâ bir gelişme olmadı. Galiba ağaçları say-

maya üşeniyorlar.

Özgürlük Parkı

Selamiçeşme'deki bu parkın eski adı Beylik Bağıdır. Geçtiğimiz dönemde Belediye yönetimi bu alanı yeşil alan olarak düzenlemişti. Ancak yaptığım incelemelerden de anladım ki, bu iş sadece bir göz boyama ve oy avcılığından ibaret. Yalnız bu oy avcılığında da başarılı oldukları bir gerçek. Parkı gezdiğimde yer altına bir tuvalet yapılmış olduğunu ancak bu tuvaletin içine pislikten girilemediğini gördüm. Sonuçta buraya para harcanmış, fakat daha sonra el sürülmemiş ve bakımsız bırakılmıştı. Halbuki yapılan bir şeyin bakımı da yapılmalıdır ki, güzel bir belediyecilik örneği verilsin. Ancak bunların hiçbirisi yapılmamıştı. Neden diye sordum kendime. Cevabını sonradan buldum.

1- Eğer bu parkın bakımı yapılsaydı halk buradan faydalanacaktı.

2- Eğer bakım yapılsaydı bu parka bakım parasının dışında bir yatırım yapılmasına gerek olmayacaktı.

Şimdi bu iki nokta ışığında şu soruları sorabiliriz:

1- Özgürlük parkı birkaç sene önce açılmış olmasına rağmen neden büyük çaplı bir değişikliğe ihtiyaç duyuldu.

2- Neden bu konuda meclise bir bilgi verilmeden ihale açıldı ve burası acele ihale edildi?

İşin aslı şu: Yönetim, Kadıköy halkının çevre bilincinde olduğunu biliyordu ve önceki seçimleri 800 oyla aldıkları, bu oyları da bu park sayesinde kazandıklarını düşündüklerinden olsa gerek aynı

oyunu tekrar oynuyorlardı. Bu oyunu oynarken masraftan kaçınmalarına da gerek yoktu.

Sivil toplum örgütleri de haklı olarak bu durumla ilgileniyorlardı. Ben de ihaleden sonra burada neler olduğunu araştırmak ve bilgilenmek için parka gittim.

Parkın girişine yakın bir bölümünde kazı yapıyorlardı. Ben mimar değilim, ancak kazıyı yapanlarla konuştuğumda ve konuyu incelediğimde bu kazının herhangi bir plana bağlı olmadan oradaki duruma göre, göz kararı yapıldığını gördüm. Hatta ilgisine sorduğumda bir plan olmadığını, ancak daha sonra bir plan yapılacağını öğrendim. Bunu söyleyen kişi ihaleyi alan şirketin bir üst düzey yetkilisi belki de sahibiydi.

Sinirlenip eve döndüm ve aklıma gelen bir cümle üzerine Meclis zabıtlarını incelemeye başladım. Çok geçmeden aradığımı buldum. Aradığım, Meclisin açıldığı gün Belediye Başkanının biz meclis üyelerine hitaben yaptığı konuşmadaki şu cümleydi: "Arkadaşlarım, Kadıköy'de bundan sonra alınacak her kararda ve yapılacak her hizmette sizlerin onayı aranacaktır."

Doğrusu, retorik mükemmeldi. Bunu üzerine ilk Meclis oturumunda bu konuyu dile getirdim, ama konuyu gündeme aldirmek pek kolay olmadı.

Sağ olsunlar tüm arkadaşlarım Meclis konuşmalarında bana destek oldular. Ben konuşmamda Sayın Başkana malum cümlesini hatırlattım. Ayrıca bütçenin %15'i tutarında bir harcama yapılan bu projeden biz meclis üyelerinin niye haberleri olmadığını sordum. Bana göre cevapları hiç tatmin edici değildi. Bu konunun gündeme alınıp alınmaması anlamsız bir şekilde tartışıldı. Sayın Başkan hâlâ

anlayamadığım bir nedenle bu konuyu gündeme al-dırmamak için çok uğraştı. Belki bir gün nedenini öğreneceğim, ancak aynı Başkan gündeme alınma-ması konusunda direndiği bu konu için uzunca iza-hatlar verdi. İlgilenenler için 1.10.1997 tarihini ver-mem yeterli; o günkü Meclis zabıtlarını okurlarsa tartışmalara ve bu tartışmalar esnasındaki komik-liklere ve Başkanın aczine tanık olabilirler.

Kurbağalıdere

Geçtiğimiz yıl sonlarında, "Kurbağalıdereyi te-mizleteceğim" diyen Sayın Belediye Başkanı yıllar önce yapıldığı gibi derenin ağzına bir özel kepçe ge-tirtirerek çıkarttığı çamuru mavnalar aracılığıyla Marmara Denizinin dip akıntısına döktürdü. Tabii ki, bu işlem için milyarlarca lira ödedi. Özel kepçe yurtdışından geldi falan, filan.

Dere temizleme işi başlamadan önceki bir tarihte, tamamen tesadüfi olarak bu konuda bir pa-nel olduğunu öğrendim ve o panele katıldım.

Bu panelin bence en önemli noktalarından birisi konuşmacılardan birsinin bu konunun uzmanı bir profesör olmasıdır. Bu profesörün söylediğine göre, aslında derenin uygun bir bölgesine çamur barajı yapılmalıymış. Böylece çamurlar bu barajda birikir ve belirli zamanlarda bu barajın temizlenmesi sağ-lanabilirmiş. Hatta bu çamurun kurutulmasından sağlanacak toprağın bereketli olacağını belirten pro-fesör, bu toprağın satılarak gelir bile elde edilebile-ceğini söyledi. Tabii bu panelde bazı şeyler öğren-dik. Öğrendiklerimizin başında, taşıma suyla değir-menin dönmeyeceği idi. Biz bunu öğrendik, ancak görünen oydu ki bunu öğrenemeyenler vardı. Tüm

bunlara rağmen geleceğe karşı hiçbir önlem almadan yine aynı yöntemle bu dereyi temizlemeye kalkmak, parayı sokağa atmak demektir.

Nitekim Belediyenin dereyi kendi bildiği gibi temizletmesinden bir birkaç ay sonra, dere ağzı tekrar doldu.

Bu konuyu Meclis gündemine sokmak istedim. Çünkü tekrar temizleme bahanesiyle burası için milyarlar ödenecekti. Gündem dışı konuşmak istediğim Meclis oturumunda gündem dışı bölümünü istemeden kaçırmama rağmen, görüşülmekte olan faaliyet raporunun ilgili bölümünde konuyu gündeme getirdim. Sayın Belediye Başkanının verdiği cevaplar oldukça ibret vericiydi. Sonuç olarak Sayın Başkan, laf kalabalığıyla bu önemli konuyu uyuttu. Hatta konuşmasının bana cevap olan bir bölümünde "Bu konuyu her türlü platformda tartışırım" deyince ben de Meclis Başkanı aracılığıyla kendisine, "Bu Meclis en önemli platform değil mi? Niye burada tartışamıyoruz?" dedim; ancak bu sorularım cevapsız kaldı ve konu değiştirildi.

İSKİ Genel Müdürü ile bu konu üzerine yaptığım görüşmede, Müdürün söyledikleri çok ilginçtir. Genel Müdür bu işlemin, akıntıya kürek çekmekten başka bir şey olmadığını söyledi.

Aslen Üsküdar, Ümraniye ve kısmen Maltepe ilçelerinden gelen atıkların dereyi kirlettiğini biliyoruz. Derenin Kadıköy ilçesi sınırları içerisindeki bölümünün neredeyse tümüne yakın kısmının çevresi kanalla çevrilmiş durumda; ancak diğer ilgili belediyeler için aynı şeyi söylemek mümkün değil.

Kurbağalıdere sorunun çözülmesi mümkün, ancak galiba çözmekten elde edilen kâr, çözmekten elde edilenden daha fazla.

Esasında Kadıköy'ün Mühürdar semtinde bulunan kolektörün yaptırılması ve sahil yolu ile diğer yerlerden gelen kanalların da buraya bağlanması, bu işin çözümünün en önemli noktasıdır.

WEB SİTEM

Hepimizin bildiği gibi internet ve internette sörf yapmak son yılların en önemli yeniliklerinden. Dünyadaki birçok şirket veya siyasi kişilik kendi WEB sitesine sahip. Niye Benim bir WEB sitem olmasın diye düşündüm ve olmasına karar verdim.

Nitekim bir şirketle anlaştım ve içeriğini hazırlamaya başladım. Önce şunu düşündüm. Bu site ne için olacaktı? Cevabı bence çok açıktı.

1- İstanbul ve Kadıköy ile kısmen de ülke için düşündüğüm bazı şeyler olmalıydı.

2- Sayfamı görenler bana sorunlarını ve düşüncelerini aktarabilmeliydiler.

Galiba bu işte başarılı oldum. Bu satırları yazdığım şu dakikalarda bile, Türkiye'nin ilk ve tek WEB sitesi olan belediye meclisi üyesiyim. Bugüne kadar aldığım elektronik postalar beni çok memnun etti. Bazı sorunlara çözüm buldum veya en azından Mecliste dile getirebildim.

Kadıköy Belediyesini bile Mecliste yaptığım konuşmalarla zorla WEB sitesi sahibi yaptırdım. Ama zorla da olsa edindikleri WEB sitesini gerektiği gibi güncelleyemiyorlar.

İlgilenenler için WEB sitemin adresimi veriyorum:

<http://abone.superonline.com/~user0107/>

WEB sitemde, ANAP'ın WEB sayfasına bir link vardır, kolayca ANAP'ın sayfasına bağlanmak mümkündür.

ERCAN ERDEM

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR VE KADIKÖY
BELEDİYE MECLİSİ ÜYESİ

WEB SİTESİNE HOŞGELDİNİZ

EMRİNİZDEYİM . . .

- Esen Kim'im ve Bu sayfa için var?
- Hayalimdeki İstanbul
- Hayalimdeki Kadıköy
- Önergelerimden bazıları
 - İstanbul ● Kadıköy
 - Ulaştırma ile mücadele
 - İETT Otobüslerinin denetimini
(Önergeler konusuna dâhilde verilmektedir)

[e-mail:ercanerdem@supersonline.com](mailto:ercanerdem@supersonline.com)

Bölüm 3

İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi Üyeliğim

Biraz da İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisindeki tecrübelerimi aktarayım. Hatırlayacağımız üzere, 1995 yılının 24 Aralık günü, Türkiye bir genel seçim yaşadı. Bu genel seçim için adaylar belirlenirken, Kadıköy'den 2 üye, Sayın Fazlı Ayverdi ve Ali Kemal Aktürk isimli arkadaşlar, ANAP Büyükşehir Meclis üyesi iken istifa ederek genel seçimlerde aday olmayı tercih ettiler.

Bunun üzerine otomatik olarak yerlerine sıradaki Kadıköy Belediye Meclisi üyeleri geldi. Bunlar Sayın Özcan Dündar ve bendim. Böylece Kadıköy Belediye Meclisi üyeliğimizin yanı sıra İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi üyeliği sıfatını da almış olduk.

Burada verdiğim ilk önerge, Meclisin 1. kat tuvaletlerinin kötü durumu ve Meclisin salon camlarının kirliliği ile ses düzeninin kötülüğüydü. Camları ve ses düzenini düzeltemediler. Ancak tuvaletleri yeni baştan yaptılar. Buna rağmen hâlâ el kurulayabilmek başlı başına bir sorun. Daha sonraki bir tarihte, bütçe görüşmelerinde şahsım adına söz aldım ve aşağıda bazı bölümlerini sunduğum bir konuşma yaptım. Konuşma yapma sebebim, Başka-

nın Meclis toplantılarına katılmamasıydı. Bütçe ve faaliyet raporları görüşülürken, Belediye Başkanı salonda bulunuyor, ancak bu, yılda en fazla üç defa oluyor; diğer zamanlar Sayın Belediye Başkanı Meclise hiç uğramıyordu.

İlk Konuşmam ve İtfaiye

Tarih: 03 Aralık 1996 günlerden Salı. Konuşmamdaki konu başlıkları şöyle:

- Belediye arazilerinin satış yetkisinin Mecliste oluşu
- İstanbul İtfaiyesinin durumu
- Tüp geçit
- İETT'nin durumu
- Bazı imar sorunları vb.

Bunlardan itfaiye ile ilgili bölümde -ki bu konuşma Laleli Tozbey Otelinin yanmasından sonra yapılmıştı- şunları söyledim:

İtfaiye konusunda biraz evvel Üsküdar Belediye Başkanımızdı galiba Yılmaz Bey. 12 dakikada gidiyor dedi. Ben oraya koşarak vallahi 4 dakikada giderim. Sabahın 04.30'unda buradan itfaiye kalkıp oraya gidecek. Tamam. İtfaiyedeki yanlışlıklar çok büyük. Teknolojik eksiklikler korkunç.

Yani 2-3 tane merdiven alınca, Merdivenler çabuk çıkılacak falan olmuyor. Bunları tüm ekibinden tamamlamak lazım. Bunların içinde neler var. Işıldaklar var. İtfaiyelerin ışıldak teçhizatları yok. Doğru-dürüst yok. Yani vardır muhakkakta yok. Ben görmüyorum. Televizyonlarda görmedim.

Artı, kahraman itfaiyecilerim var. Sahiden kahraman. Adam giriyor. 11 tanesini dışarı çıkarıyor.

Kendi ölecek. Ne!.. dumandan boğulacak. Maskesi yok adamın. Veyahut da takmasını bilmiyor. Veyahut kimse onlara öğretmemiş. Şimdi bütün bu yanlışlıklarda bu itfaiyeyi bir şekilde düzeltmek gerekiyor. Eğitim az. Bir sürü, Bir sürü.....anlat anlat bitmez. Sonra da bana kızarsınız. Onun için vazgeçiyorum.

Oksijen tüpleri, maskeleri, ışıldaklar, şu, bu bir sürü eksik var.

Yukarıdaki konuşmam, gördüğünüz gibi dilbilgisi hatalarıyla dolu ve devrik cümleler var. Meclis Müdürlüğü eski teknolojiyle ancak bu şekilde deşifre edebiliyor herhalde.

Konuşmalar bittikten sonra Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın cevabı dikkate değer, onun için aynen aktarıyorum.

İtfaiyede yanlışlıklar var diyorsunuz. Yanlışlıkların olmadığı bir dönem yok. Yanlışlıklar muhakkak olur. Yani insanın olduğu yerde bunlar var. Ama siz ışıldak mışıldak diyorsunuz. Kusura bakmayın, siz bizim itfaiye arabalarını hiç görmediniz demek ki. Bizim arabalarımızdaki ışıldaklar şu anda, hele hele son aldıklarımızla zaten bunlar ışıldak noktasında bir ayrı felakettir. Ortalığı kavuruyor, giderken. Öyle ışıldakları var.

Sayın Başkanın bu konuşmasına müdahale etmek zorunda kaldım. Müdahale sebebim, benim ışıldakla ne demek istediğimi açıklamaktı. Işıldak ile yangın mahallini aydınlatan cihazları söylemek istemiştim. Ancak kendisi sizin de anladığınız gibi itfaiye araçlarının üzerindeki ışıkları kastettiğimi sanmıştı. Aşağıdaki şekilde araya girdim.

Yangınla alakalı olarak vermiş olduğum bir

önergede, ısıldak olmadığını söyledim. İtfaiye Genel Müdürlüğünden bana verilen cevapta o anda ısıldak bulunmayışının sebebinin Ümraniye taraflarında çıkan bir yangına kanalizasyon edilmesi olduğunu söyledi. İsterseniz okuyayım

Sayın Belediye Başkanı bunun üzerine şöyle dedi:

Yani siz şimdi orada lokal bir olaydaki eksikliği tüm itfaiyeye mal etmeyin o zaman. Bu sizin söylediğiniz çok cüzi bir olay. Şu olabilir: O dediğiniz müfrezedeki araçların oraya sevk edilmesinin sebebi ile kalan araç belki çok çok eski veyahut da bu noktalardaki..... ama bunu siz şimdi adeta %95'ini şey olarak takdim etmeyin. Şu anda itfaiyemiz, bütünüyle ele aldığımız zaman modernizasyonunda en üst seviyesine gelmiştir. Başka bir şey söylemiyorum.

İtfaiye hakkındaki konuşmalara siz de şahit oldunuz. Aradan iki ay kadar bir zaman geçti. Yanlış hatırlamıyorsam 13 Şubat 1997 günü acı verici bir olay gerçekleşti ve Tuzla'daki bir tanker yangınında bazı itfaiyecilerimiz şehit oldular. Bu olay o günlerde sayın Fatih Altaylı'nın *Hürriyet* gazetesindeki köşesinde "Ölenlerin Vebali Başkana" başlığıyla yer aldı. *Milliyet* gazetesinde, Meral Tamer'in köşesinde ise "İtfaiyede Geliyorum Diyen Ölüm!" başlığıyla yer aldı. Tabii diğer gazete ve yayın organları da olayı duyurarak geniş bir şekilde incelediler.

Tüm bunlardan sonra bu olaya benim açımdan tuz biber eken ikinci olay şudur: İtfaiyenin bir dergisi var, adı *İtfaiye 110*. Ocak-Şubat 1997 tarihli 10. sayısında, editör köşesinde, "Yeter ki Siz Başarılı Olun Başkanım!.." başlıklı ve yangın sırasında İs-

tanbul İtfaiye Müdürü olan Doç. Dr. Muhittin Soğukoğlu'nun bir yazısı vardı. Sayın Soğukoğlu, yazısında, rahmetli İtfaiyeci Celil Dağ ile yaptığı bir konuşmayı aktarıyor:

Soğukoğlu: "Sana ağır bir görev vermeyi düşünüyorum, ancak bu görevi başarmaya mecbursun. Mesai gözetmeyecek, gece-gündüz demeyecek çalışacak, dışarıdaki tüm bağlantılarını kesecek, kendini sadece bu mesleğe adayacaksın. Kısacası itfaiyede fani olacaksın. Zira omuzlarımızdaki yük çok ağırdır. Yıllardır inanan insanlar olarak ezildik ve horlandık. Üstadın ifadesiyle 'Öz yurdumuzda garip, öz vatanımızda parya' muamelesi gördük.

Her türlü alternatif denendikten sonra, Rabbinizin inayetiyle halkımız inananları görev başına getirdi. Bunun kıymetini bilmez, üstesinden gelemesek, belki bir daha bu emanet, uhdemize tevdi edilmez..." dediğimde, Rahmetli Celil Dağ: "Sizleri takdirle izliyor, geceniz, gündüzünüzün olmadığını görüyorum. Bana vereceğiniz her türlü göreve seve seve hazırım. Mesai gözetmeksizin gece-gündüz demeden emrinizdeyim, canım bahasına da olsa" demişti!..

17.11.1996 gecesi meydana gelen Tozbey Otelinde yangınında kurtarma faaliyetlerine, bizzat dumanlıdan etkilenmiş, yalınayak bir bayan kazazedeye cam parçaları ve yanık artıklarıyla dolu bir mahalden geçerken çizmelerini çıkarıp verecek kadar fedakârlık örneği sergilemişti. Kamuoyu onu ilk defa bu asil davranışıyla tanımıştı.

Sayın Soğukoğlu'nun rahmetli Celil Dağ için bu yazdıkları, düşündürücü olduğu gibi itfaiyedeki eğitim ve teknoloji eksikliklerini de göstermektedir. Tabii, İnsanları inananlar ve inanmayanlar diye diye ayırmasını sorgulamayı size bırakıyorum.

Ölenlerin vebali Başkan'a

ELİME İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin toplantı tutanakları geçti.

1996'nın aralık ayında yapılan toplantılardan birinin tutanakları. İlginç konuşmalar geçmiştir.

Toplantının ana konusu bütçe. Bu nedenle de, toplantıları pek teşrif etmeyen Başkan **Erdoğan** da orada.

Belediye Meclisi üyelerinden **Ercan Erdem** bir konuşma yapmış.

Konuşmada Başkan'a şunları soruyor **Erdem**:

1. İtfaiye teşkilatının personel sayısı yeterli midir?
2. Bu personelin araç gereç durumu nedir?
3. Büyük yangınlara müdahale edebilecek modern teçhizat var mıdır?
3. Personelin hizmet içi eğitimi yapılmakta mıdır?
4. İtfaiyecileri kahraman değil, uzman yapacak önlemler alınmış mıdır?

Ercan Erdem'in bu sorularına

Büyükşehir Belediye Başkanı, alıştığımız alaycı, ukala, kısaca müstehzi tavırla yanıt vermiş.

Ve demiş ki: "**Sayın Erdem hiç merak etmesin. İtfaiye personeli eğitimlidir. Teçhizat olarak modern teknolojiye uyum sağlamıştır. Güvenilir bir teşkilattır. Hiçbir eksiği yoktur...**"

Tayyip Erdoğan'ın bu yanıtları vermesinin üzerinden 2 ay geçmeden, teçhizat ve yönetim yetersizliği yüzünden, itfaiyenin başına büyük bir felaket geldi.

2 itfaiye erimizi kaybettik.

Kalan yaralıların yaşayıp yaşamayacağı belirsiz.

Çünkü istatistiki bilgiler, bu denli yoğun yanıklı hastaların yaşama şansını yüzde 10'un altında gösteriyor.

Hepsinin vebali, **Ercan Erdem**'e alaycı yanıtlar vermeyi marifet sanan Başkan'ın boynuna.

Bu işin belediyede takipçisi olmak ise, **Ercan Erdem**'in görevi...

Sayın Müdür daha sonra rahmetli İbrahim Koray ile GATA'da geçen bir olayı anlatıyor. Olayın gelişimi şöyle: Sayın Belediye Başkanı ile yaralıları ziyaret ediyorlar ve Belediye Başkanı onlara şifa diliyor. Bunun üzerine rahmetli Celil ve İbrahim de şöyle diyorlar: "Sayın Başkanım! Yeter ki siz başarılı olun! Biz ölsek de gam yemeyiz." Tüm bunlar yukarıda bahsettiğim itfaiye dergisinden.

Daha sonra bu konuda Mecliste konuşabilmek için bir sürü araştırma yaptım. Rahmetli olan itfai-

yecilerimizin bu derece yanmalarının sebebi *flash fire* denilen bir olay. Türkçesi 'alev parlaması'; bu, anlık bir olay. Alev bir an parlıyor ve geri çekiliyor. Bu parlamadan tutuşmadan kurtulmak için elbisenizin nomex diye adlandırılan bir maddeden yapılmış olması gerekiyor. İşte bizim itfaiyecilerimizde eksik olan da kanaatime göre buydu. Yani aslında ancak zaman içinde yanan, fakat kısa zamanda yanmayan, yani alev almayan, parlamayan yanmaz elbiseydi. Bizim itfaiyecilerimiz üstlerine, sudan korunmak için muşamba yağmurluk giiyorlardı ve yangın esnasında eğer bunlar alevle yoğun temas ederlerse eriyor ve insanın üzerine yapışlıyordu.

Tuzla yangın rezaleti konusunda daha sonra mecliste bir konuşma yaptım. Sayın Belediye Başkanının nasıl sinirlendiğini daha sonra anlatacağım.

İstanbul CD-ROM'u

Karşılaştığım ilginç olaylardan birisi de İstanbul CD-ROM'udur. Bir gün ANAP grup odasına geldiğimizde, Belediye Meclisi üyelerine dağıtılmış CD-ROM'ları bulduk. Bunlar İstanbul hakkındaki bilgileri ihtiva eden görsel materyallerdi. Akşam eve dönünce hemen bilgisayarına taktım ve incelemeye başladım. CD-ROM İngilizce hazırlanmıştı. Denilene göre, öncelikle o sıralarda yapılacak olan HABITAT II konferansına katılan delegelere verilecekti.

CD-ROM'da tespit ettiğim yanlışları teknik ve içerik açısından olmak üzere iki başlık altında toplayıp bir önergeyle Meclise sundum. Önergemde bahsettiğim, CD-ROM'un içeriği hakkındaki bilgileri aktarmadan önce en önemli tespiti aktarmak is-

terim.

CD-ROM'u incelerken gördüm ki, İstanbul'un gelişimini bazı ana başlıklara bölmüşler. Bu ana başlıklara girmek için, imleci ilgili ikonun üzerine götürüp fareyi çift tıklıyorsunuz.

Bu ana başlıklardan bir tanesi 'Cumhuriyet Döneminde İstanbul' ismini taşıyordu ve ikonu, Belediye Meclisinde bulunan Atatürk resmiydi.

İlk yadırgadığım resmin kime ait olduğunun belirtilmemesiydi. Bu konuda Başkana hitaben yaptığım konuşmada, "Niye resmin kime ait olduğu belirtilmemiş" diye sorduğumda, cevap olarak, "Biz hepimiz onu tanıyoruz" dedi. Tabii CD-ROM'un yabancılar için hazırlandığını ve HABITAT II için gelecek delegelerin dünyanın çeşitli ülkelerine mensup olduğunu unutmuştu. Ayrıca CD-ROM'da Atatürk'ün bu resminden başka hiçbir yerde ne adı vardı ne de sanı.

Atatürk'ün resmine tıkladığınızda, Cumhuriyet döneminde İstanbul'a yapılanlar anlatılıyordu. Siyasi hiçbir şey olmaması gereken bu bölümde, Demokrat Parti ve rahmetli Adnan Menderes'in İstanbul'a yaptıklarından bahsediliyordu.

Ben önergemde rahmetli Adnan Menderes'in bu şehre yaptıklarının gözümüzün önünde olduğundan bahsederek, Sayın Demirel'in -birinci Boğaz köprüsü- ve rahmetli Özal'ın -ikinci Boğaz köprüsü- gibi yaptıklarından bahsedilmesi gereğine işaret ederek, niye bunların CD-ROM'da belirtilmediğini sordum. Sayın Belediye Başkanı hâlâ buna cevap vermiş değil.

Ancak, konuyla ilgili esas sorum şu oldu: "Bu CD-ROM'da neden Atatürk'ten bahsedilmiyor?" dedim. Öneri olarak da "En kısa zamanda ikinci bir

versiyon yapılsın. Teknik yanlışlıklar ve Atatürk konusundaki eksiklik giderilsin. Aksi halde Kültür Bakanlığı nezdin de girişimde bulunarak bu CD-ROM'ları toplatacağım" dedim.

Arkasından kalkıp Ankara'ya gittim ve Kültür Bakanını ziyaret ettim; bu CD-ROM'a bandrol verildiğini ve bunun doğru olmadığını söyleyerek bu yanlışın düzeltilmesini talep ettim.

Ayrıca Sayın Bakana, bu CD-ROM'un bandrollelerinin Sayın Fikri Sağlar döneminde verildiğini belirttim. Atatürk ve Atatürkçülüğü kendi tekellerinde bulundurmaya çalışan bir partinin güya Atatürkçü bir bakanının bu yanlışını nasıl yapabildiğini anlamadığımı söyledim ve bu olayın araştırılması gerektiğine işaret ettim.

Sayın Bakan beni dikkatlice dinleyerek isteğimi yerinde buldu ve gereğini yapacağını söyledi. Ben de gönül rahatlığıyla geriye döndüm.

İki hafta kadar sonra, Kültür Bakanlığından gelen yazıda, bu işin nasıl yapılamayacağı, ikna edilmesi zor bir şekilde anlatılmaya çalışılıyordu. Sonuç olarak anladım ki, tükürdüklerini yalamak istemiyorlardı.

Ancak Mecliste verdiğim önerge sonrası, Belediye Kültür Müdürlüğünden bir yazı gelmişti. Bu yazıda kısaca ikinci versiyonun hazırlandığından bahisle, bu versiyonda teknik ve içerik eksikliklerinin giderileceği yazılıydı. Hiç beklemediğim bir cevaptı. Takirle karşıladım. Ancak bir ay sonra çıkan yeni versiyonu incelediğimde ne göreyim? Atatürk'ün resmini de tamamen kaldırmışlardı. Hiç unutmam bu durumu Sayın Belediye Başkanına hatırlattım. Olay şöyle gelişti: Başkanın bir faaliyet raporu görüşülüyordu. Bu raporu gayet güzel bastırmışlar ve biz

Meclis üyelerine dağıtmışlardı. Ancak Başkan konuşmasında dedi ki, "Bu raporların baskılarında bazı hatalar olmuş, onun için hepsini bastırmadık; geri kalan kısmı düzeltilip yeniden basılacak, hataları dikkate almayın."

Raporu şöyle bir gözden geçirdim; ilk sayfada Atatürk'ün resmi, sonra Cumhurbaşkanı, sonra Başbakan ve en son Belediye Başkanının resmi. Bunun üzerine ben konuşmamda İstanbul CD-ROM'unda Atatürk resminin yok edilmesi olayına atıfta bulunarak, "Sakin bu rapordaki Atatürk resmini de İstanbul CD-ROM'unda yaptığınız gibi basılacak yeni kopyalarda kaldırmayın" deyince, kıyamet koptu ve Sayın Başkan konuşmasında bana "edepsiz" dedi.

Bir ay zabıtları bekledim; zabıtlar yazılıp elime geçince bir de baktım ki, "edepsiz" kelimesi yok edilmiş.

Habitat II

Bir başka olayı HABITAT II vesilesiyle yaşadım. Türkiye'de yer yerinden oynuyordu. Neden mi? HABITAT II İstanbul'da yapılacak diye. Organizasyon kimde? Toplu Konut İdaresi Başkanlığında. İyi de biz bu şehrin belediye meclis üyeleriyiz ama bu konuda bir bilğimiz yok. Neler yapılıyor, hangi konferanslar var, Belediye ne yapıyor, bilmiyoruz. İstanbul'da ki organizasyon merkezini buldum. Kendimi tanıttım ve Belediyenin ne yaptığını sorarak nereden ve nasıl bilgi alacağımı öğrenmeye çalıştım. Görevliler, Belediyenin organizasyon komitesinde ev sahibi olarak yer aldığını, bazı toplantılara geldiğini bazılarının gelmediğini belirttiler. Ancak örneğin Sa-

yın Recep Tayyip Erdoğan'ın HABİTAT II toplantısı dolayısıyla New York'a gittiğini vurguladılar.

Aradan bir süre geçti ve ben bu konudaki bir önerge için hazırlanıyordum. HABİTAT'ın olduğu yılın 1 Nisan günü, Sayın Recep Tayyip Erdoğan kameralar önünde bir açıklama yaptı: "Biz HABİTAT'ın ev sahibi değiliz" dedi. Bu olay beni çileden çıkarttı. Bu tür organizasyonların ev sahipliğini şehirler yapıyorlar, organizasyonu da devletin bir kurumu idare ediyordu. Çünkü HABİTAT devletler arası bir organizasyondur. Ve İstanbul şehrinin Belediye Başkanının şehrimize misafir olarak gelenleri ağırlamamak gibi bir lüksü olamazdı. Bunun üzerine mecliste bu konuyla alakalı sorular sordum. Bunlardan bir tanesi, "Madem Belediye Başkanı ev sahibi olmayacaktı, neden New York'a gitti. Gezmeye mi?" dedim. Yer yerinden oynadı.

Uzunca zamandır Meclislerde yapılan hatalı bir uygulamayla Belediye Başkanlarına sorulan sorular Meclisin onayı ile Başkanlığa havale ediliyordu. Meclisi yöneten Başkan benim bu sorularımı da Meclise sundu ve Meclis çoğunluğu RP'de olduğu için bu sorularım Başkanlığa havale edilmedi, yani reddedildi.

Acaba Meclis üyelerinin sorularını Meclis onaylamak zorunda mıydı? Bunun üzerine başka bir araştırma yaptım. Gördüm ki hayır. Kanun diyordu ki, 'Meclis üyeleri belediye işleriyle alakalı soruları başkana sorabilirler. Başkan veya görevlendireceği bir kişi bu sorulara cevap verecektir.' Meclisin bu reddini, Bölge İdare Mahkemesinde dava konusu yaptım. Dava bir sene sürdü ve sonunda davayı kazandım. Böylece yıllardır süregelen bu hatalı uygulama değişti. Hâlâ bazıları karşı çıksa bile, 'önerge' ile 'so-

İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA
İSTANBUL

T. C.
İSTANBUL NÖBETÇİ
İDARE MAHKEMESİ

22/05/1996

Davacı :

Dilekçe Kayıt Tarihi :

Nöbetçi Mahkeme :

Kayıt No : 3316

Dilekçe Kaydı Yapılmıştır.

Nöbetçi Mah.

Yz. İş. M.

22.5.1996

DAVACI : ERCAN ERDEM
(İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE MECLİS ÜYESİ)
OKUL SOKAK YÜCESES APT. NO:6 KAT 5 DAİRE 11
CADDEBOSTAN - KADIKÖY
İSTANBUL

DAVALI : İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE MECLİS BAŞKANLIĞI
SARAÇHANE
İSTANBUL

KONU : İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE MECLİSİNİN 2/4/1996
TARİHLİ OTURUMUNDA TARAFIMDAN BELEDİYE
BAŞKANININ CEVAPLANDIRMASI AMACIYLA SUNULAN
ÖNERGEYİ REDDEDEN MECLİS KARARININ İPTALİ
İSTEMİNİ HAVIDIR.

OLAYLARIN İZAHİ:

1-Ben İstanbul Büyükşehir Belediye Meclis Üyesiyim.

2-İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisinin 2/4/1996 tarihli olağan toplantısında, Haziran ayında şehrimizde yapılacak HABİTAT II toplantılarıyla ilgili olarak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanının ekteki önerge suretinde görüleceği gibi muhtelif sorularımı cevaplandırmasını talep ettim. Bu talebimi Meclis oturumunda sözlü olarak ifade ettim. Bu sorularımın Belediye Başkanınca cevaplandırılmak üzere Meclis Başkanlığınca Başkanlık makamına havale edilmesi gerektiğini arz ettim.

3-Bu talep üzerine Meclis Başkanı gereksiz olarak önergemi oylamaya sundu ve bu soru önergem meclis çoğunluğunca red olundu.

4-Anayasamızın temel ilkelerinden birisi olan Yerel Yönetimlerde seçilmiş kişilerin Yerel Yönetimleri denetlemeleri en tabii haklarıdır. Buna istinaden 1580 sayılı Belediye Yasasının 64. maddesinde bu husus açık bir şekilde ifade edilmiştir.

SIYASETE GİRİLİR Mİ?

Madde 64: "Reis'in sorulan suallere cevap verme mecburiyeti."

Belediye reisi belediyeye ait işlerden meclise lazım gelen izahatı ve sorulan suallerin cevaplarını vermeye mecburdur.
Hükümlerine havidir.

5-1580 sayılı yasanın 64. maddesinde belirtildiği gibi Belediye Meclis Üyelerinin gerekli gördükleri konularda Belediye Başkanına soru sormaları mutlak haklarıdır. Belediye Başkanının da bu madde gereğince sorulara bizzat veya yetki verdiği kişiler aracılığıyla cevap verme mecburiyeti vardır.

Meclis üyelerinin soru sorma hakları kısıtlanamaz ve hiçbir iznede tabi değildir. Şöyleki; Meclis üyelerinin Belediye Başkanından cevaplandırılması hususundaki sorularının mecliste oylanarak reddi veya kabulü cihetine gidilmeside 64. maddeye ağıttan ağıta aykırıdır.

6-2/4/1996 tarihli Meclis oturumunda Belediye Başkanınca cevaplandırılmasını istediğim soruların o günü Meclis 1. Başkan Vekili tarafından Mecliste oylattırılarak karar altına alınması anayasadaki denetleme ve 64. maddedeki soru sorma ve cevap isteme hakkıma tamamen aykırıdır.

7-Bu aykırılık nedeniyle işbu davayı yasal süresi içerisinde açma zarureti hasıl olmuştur.

HUKUKSAL NEDENLER:

T.C. Anayasası,1580 sayılı yasanın 64. maddesi ve ilgili mevzuat hükümleri.

SUBUT DELİLLERİ :

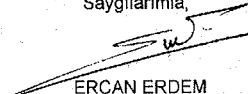
2/4/1996 tarihli oturum tutanağı, 1580 sayılı kanunun 64. maddesi, üyelik kimliğim ve hertürlü kanuni delil.

İSTEM :

Yukarıda arz ve izah ettiğim nedenlerle, Belediye Meclis Üyelerinin Anayasa ve 1580 sayılı kanunun 64. maddesi'ne dayanan soru sorma hakkının Belediye Meclis kararıyla engellenmesinin yasalara tamamen aykırı olduğundan, tarafınızca alınacak kararın meclis çalışmalarına emsal teşkil etmesi açısından 2/4/1996 tarihli İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi kararının ilgili soru önergemin reddine ilişkin kısmının iptaline karar verilmesini arz ve talep ederim.

Eki: Meclis Kararı Kopyası
64. madde fotokopisi
Kimlik fotokopisi

Saygılarımla,

ERCAN ERDEM

T.C.
İSTANBUL
1. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 1996/661

KARAR NO :1997/34

Davacı : Ercan ERDEM

Okul Sokak, Yüceses Apt. No:6, Kat:5, Daire : 11,
Caddesbostan-Kadıköy/İSTANBUL

Devlet : İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı

Vakili : Av. Mahmut Kocameşe

Davanın Özeti : İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisinin 2.4.1996 tarihli kararının, tarafından verilen soru önergesinin reddine ilişkin kısımın hukuka uygun olmadığı gerekçesi ile iptali isteğinden ibarettir.

Savunmanın Özeti : İptali istenen meclis kararının usul ve yasalara uygun olduğundan bahisle davanın reddi talep olunmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren İstanbul 1. İdare Mahkemesince işin gereği görüldü;

Dava; İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisinin 2.4.1996 tarihli kararının tarafından verilen soru önergesinin reddine ilişkin kısmının hukuka uygun olmadığı gerekçesi ile iptali isteği ile açılmış bulunmaktadır.

1580 Sayılı Kanunun istizah başlıklı 6. maddesinde; Belediye Meclisi üyelerinin herbiri belediye işleriyle ilgili herhangi bir husus hakkında meclis başkanlığına önerge vererek gündemde bulunabilir. Gensoru önergesi müddetinde meclis üye tamsayısının çoğunluğunca varit görüşlüğü takdirde gündeme alınır ve üzerinden 3 hafta geçtikten sonra belediye başkanları veya memur edecekleri kişiler gensoruya meclis önünde cevap verirler.

Cevap meclis üye tam sayısının 2/3 çoğunluğunca yeter görülmediği takdirde 76. maddede uyarınca işlem yapılır denilmektedir olup, yine aynı kanunun 64. maddesinde; Belediye rdsi belediyeye ait işlerden meclise lazım gelen izahatı ve sorulan svaillerin cevaplarını vermede mecburdur.

../..

T.C.
İSTANBUL
1. İDARE MAHKEMESİ
ESAS NO : 1996/661
KARAR NO : 1997/34

- 2 -

İsve bu suallerin cevaplarını vermede enöümen aza ve devair rüesası-
nı da memur edebilir. Verilen izahlar ve cevaplar kafi görölmediki tak-
dirda meclis re'sen enöümen azasından sual sorabilir." hükmü yer al-
maktadır.

Dava dosyasının ve dava konusu işlemin incelenmesinden, davacının
"abitat II" toplantısı ile ilgili olarak İstanbul Bel. diyesi ile Top-
lu Konut İdaresi arasında çıkan tartışmanın üç ana noktada kilitlendiği
hususunun tarafından tespit edildiği, bu nedenle bazı soruların Bele-
diye başkanınca cevaplandırılmasına istediği konusunda Önergeyi gereği
yapılmak üzere başkanlığa havalesi isteği ile 2.4.1996 tarihli meclis
toplantısında verdiği, Önergenin meclis Başkan vekilince makama havale-
sinin meclis onayına sunulduğu ve oy çokluğu ile reddedildiği anlaşı-
lmış bulunmaktadır.

Yuşmazlığın davacı tarafından verilen Önergenin 1580 sayılı ya-
sanın 61. maddesi hükmü uyarınca verilen gensoru Önergesini, yoksa ay-
nı yasanın 64. maddesi hükmü uyarınca belediye başkanı veyaz memur e-
ceceği kişiler tarafından cevaplandırılması gereken soru olup olmadığı
hususundan kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

Her ne kadar aveli idare, meclis üyesinin ifadesinin "Önergenin
gereği yapılmak üzere başkanlığa havalesini arz ederim" şeklinde olduğu-
nu ve 1580 sayılı yasanın 61. maddesinde "Önerge" kanunun 64. maddesin-
de "soru" tabirinin kullanıldığını savunarak davacının soru Önergesinin
61. madde kapsamında da mütalea edilerek mecliste sayılanmasının yasalara
aykırı olmadığını iddia etmekte ise de, davacının cevaplandırılması i
istediği hususları salt soru Önergesitabıyla vermesi hususu kanunun
61. maddesi kapsamında değerlendirilmesi için yeterli olmayıp, içeriği
itibarı ile de 1580 sayılı yasanın 61. maddesinde bahsedilen Önerge ni-
telğinde olması gerekmektedir.

Dosyada mevcut 2.4.1996 tarihli belediye meclis kararının incelen-
mesinden, davacının sorularının 1580 sayılı kanunun 61. maddesinde
düzenlenen Önerge niteliğinde olmadığı, her meclis toplantısında bele-
diye başkanına yñeltilecek 1580 sayılı kanunun 64. maddesi hükmünde

..//..

T.C.
İSTANBUL

1. İPARE MAHKEMESİ

ESKİ NO : 1996/661

KARAR NO : 8997/34

- 3 -

düzenlenen sortulardan olduğu delayısı ile başkanlık makamına havale edilip edilmemesi hususunun meclis onayına sunulmasının gerekmediği anlaşılmakla kararın bu bölümü hukuka uygun bulunmamıştır.

Açıklanan nedenlerle 22.4.1996 tarihli Büyükşehir Bel diye meclisi kararının davacı tarafından belediye başkanınca cevaplandırılması isteği ile verilen sortuların başkanlık makamına havalesi hususunun meclis onayına sunulması ile ilgili bölümünün iptaline, aşağıda sözü edilen 1.496.600 lira yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, 31.1.1997 tarihinde oybirliği ile karar verilmiştir.

BASKAN

M.Salih ÖZGİLİN

27487

ÜYE

Gülser BOSTANCI

27038

ÜYE

Munise AYR

32794

YARGILAMA GİDERLERİ

Bağvuru Harcı : 248.300 ₺

Karar Harcı : 248.300 ₺

Posta giderleri : 1.000.000 ₺

TOPLAM : 1.896.600 ₺

SS.

ru' arasındaki fark netlik kazandı.

Sonunda yaklaşık bir yıl sonra sorularıma cevap verdiler. Cevabın son satırı oldukça önemli. Diyorklar ki, "Her şeye rağmen Büyükşehir Belediyesi ev sahibi olarak üstüne düşen görevi fazlasıyla yerine getirmiştir."

Her şeye rağmen bu mahkeme kararının uygulanmasını başarmakta zorlandım ve hâlâ zorlanıyorum. Örneğin bir soru sorarken soru olduğunu belirterek meclis başkanından direk havalesini istiyorum. Ancak ANAP'lı Meclis İkinci Başkan Vekili Bünyamin Bey, maaalesef uygulamıyor. İşin ilginç yanı, bana hak vermesine rağmen uygulamıyor. Gerçekçe olarak, bu durumun diğer belediyelere örnek teşkil edeceğini, ANAP'lı belediye başkanlarının zor durumda kalabileceğini gösteriyor.

İETT

İETT ne demektir? Bilmeyenler için söyleyeyim, bu harflerin açılımı, İstanbul, Elektrik, Tramvay, Tünel'dir. Biliyorsanız yıllar öncesinde belediyelerin elektrik ile ilişkileri kesildi. Tramvay için birşey söylemiyorum; kaldırılması belki hataydı. Zaten son yıllarda hızlı tramvay kavramıyla yeniden hayatımıza girmeye başladı. Benim itirazım, İETT adının değiştirilerek, örneğin İstanbul Toplu Taşıma olarak, yani İTT diye isimlendirilmesi yönündeydi. Bu önerge me cevap birkaç ay sonra geldi. Cevapta İETT isminin TBMM tarafından verildiği ve ancak TBMM tarafından değiştirilebileceği söyleniyordu.

Bu konuda en son İETT'nin 1997 faaliyet raporu görüşülürken, 21 Temmuz 1998 Salı günü, şahsım

adına Mecliste söz alarak şu konulara dikkat çektim: Bazı Meclis üyelerine verilen denetleme kartlarının otobüslere bedava binme amacını taşımaması gerektiğini belirterek, bizlerin zaten Meclis üyesi kartları olduğunu ve bu kartlarla gerekli denetimleri zaten yapabilmemiz gerektiğini vurguladım.

Bir rapordan, bedensel engellilere 22.379 adet ücretsiz giriş kartı verildiğini öğrendim ancak yaptığım denetimler sırasında hemen hemen hiç bedensel engelli taşındığına şahit olmamıştım. Peki, 22.379 bedensel engelli bu kartlarla ne yapıyordu? Bu kartlar karşılığında bedensel engellilerin kullanabileceği kaç otobüs var diye bakınca ne göreyim? Bedensel özürlülülerin kullanabileceği otobüslerin sayısı topu topu yediydi. Demek ki bu işte de bir gariplik vardı. Hemen aklıma şu soru geldi, 'O zaman bedensel engellilerin neden karta ihtiyaçları vardı?' Öyle ya, bedensel engel fiziki bir durum olduğundan, zaten %99.7 oranında görünüyordu. Demek ki bu kişilerin karta ihtiyaçları yoktu. Zihinsel engelliler için aynı şeyi söylemiyorum; ancak her halde 22.000 küsur zihinsel özürlü yoktur.

Sonuçta İETT'de iyi bir hizmet verilemiyor. Bu sistemi değiştirmek gerekmektedir. Yani benim çocukluğumda çok kullanıldığı gibi İETT ismini, "İneklik Etme Taksi Tut", manasına gelmekten kurtarmalıyız.

Kanal 7 Televizyonu

Bir akşam televizyon seyrederken, Kanal 7'de İstanbul Belediyesinin bazı kuruluşlarının reklamlarının olduğunu gördüm. Ancak nedense, bu reklamlar diğer televizyon kanallarında yayımlanmıyordu.

Bunun üzerine bu durumun açıklanmasını iste-

yen bir önerge verdim. Bu önergeme bir yıl cevap verilmedi. Bir yıl sonra Meclis kürsüsünden hatırlatınca cevap verdiler.

Cevaplarında, bu reklamların Belediye tarafından değil, Belediyenin yan kuruluşları tarafından verildiği ve reklamın hangi kanala verileceğine reklam ajansının karar verdiği söyleniyordu.

Aradan yine bir seneye yakın zaman geçti. Basından hatırlayacağınız üzere, Kanal 7 ile Belediyenin ilişkisi tekrar gündeme geldi. CHP'li meclis üyeleri bu konuda Mecliste bir konuşma yaptılar. Sebep gayet açıktı, bu konuyu kendilerinin gündeme getirdiği izlenimini vererek konuyu sahiplenmek istiyorlardı. Yalnız unuttukları bir şey vardı, benim bu önergeyi aylarca önce vermiş ve gerekli soruları sormuştum. CHP'li arkadaşlarımla konuşmaları üzerine ben de söz aldım ve Meclise gerekli izahatı verdim.

Esasında Kanal 7 olayı şöyledir: CHP'li eski Belediye Başkanı Sayın Sözen zamanında, Belediye hiç üstüne vazife değilken ve kanunca yasak olacağı bilinmesine rağmen bir televizyon kanalına sahip olmak istemiş ve 5 milyon dolarlık malzeme sipariş etmişti.

CHP'li Belediye Başkanı seçimi kaybedip yerine RP'li Başkan gelince, bu malzemeler atıl kalmıştı. Kanal 7 Belediyeye ait bu malzemelerin, direklerin ve vericilerin kiralanmasıyla kurulmuştur. Bundan dolayıdır ki Kanal 7, eski RP şimdiki FP'nin bir yayın organıymış gibi davranır.

Reklam konusu ikinci kez gündeme gelince, Belediye Başkanına bu reklamların niye sadece Kanal 7'de yer aldığını sormuş, Belediye Başkanından şu cevabı almıştım: "Kanal 7 en ucuz fiyatı verdi." Bu-

nun üzerine ucuz fiyatın izlenme oranına göre değerlendirilmesi gerektiği belirttim. Sayın Belediye Başkanı bunun üzerine bana aynen şöyle dedi: "Kanal 7 en çok izlenen televizyondur."

Bir Sokak İsmi

Bir sokak ismi belediye meclisinde niye tartışma konusu olsun ki diye düşünmeyin. Söz konusu sokağın ismi, Sakız Gülü Sokak. Bir anlam ifade ediyor mu? Galiba bir çoğumuz için etmiyor. Kadıköy halkından bir kısım vatandaş bana gelip bu sokağın isminin değişmesini istediklerini söylediler. Gerekçelerini sordum.

Kadıköylüler bilirler, adı geçen sokakta Reks Sineması bulunmaktadır. Öğrendiğime göre, bu sinemanın bulunduğu yer, eskiden Apollon Tiyatrosu denilen bir tiyatroymuş ve bu tiyatroda tiyatro tarihimizin ilk kadın ve Müslüman tiyatrocusu olan Afife Jale sahneye çıkarmış. Bir mana ifade etmeyen Sakız Gülü yerine Afife Jale ismini istemeleri bana aykırı gelmedi ve destekleyerek Meclise götürdüm. Bu konuda verdiğim önergeye Refah Partililer şiddetle karşı çıktılar ve önergemi bile havale etmemeye kalkıştılar. Bundaki gerekçeleri pek açık değildi. Ancak bugüne kadar sokak isimleri konusunda kendi getirdiklerinde bizler pek politik nedenler aramamıştık; ancak bu konuda takındıkları tavrı görüşlerinize sunmakla yetinmek istiyorum.

Sahil Kirliliğinin Önlenmesi

Bu konuda denetimlerin artırılması ve sahillere konulacak ikaz panolarıyla insanlarımızın denize

çöp atmalarının engellenmesi, deniz ve sahillerimizdeki atıkların özel gemilerle toplanması yönünde bir önerge verdim.

Bana cevaben Belediyenin sahip olduğu denizden çöp toplayan bir gemi resmi gönderdiler. Ancak sahillerimizin ne kadar pis olduğu ve ortalarda da bir çöp gemisinin görülmediği hepimizin malumdur.

Ayrıca bana resmini gönderdikleri geminin de göstermelik olduğunu ve etkili bir şekilde kullanılmadığını söylememe gerek yok herhalde.

İGDAŞ

Fenerbahçe Stadı önü, aylarca sular altında kaldı. Bir yağmur yağıyor her yer göl oluyor ve araçlar bu gölden geçmek zorunda kalıyorlardı. Kadıköy Belediyesine verdiğim önergeler bu konuyu çözemedi. Sebebini araştırdığımda, İGDAŞ'ın doğal gaz borusu döşerken boş bir kanal bulduğunu ve o kanala boruları döşediğini, ancak bu kanalın aslında bir yağmur suyu kanalı olduğunu öğrendim. Durum böyle olunca yağmur bu kanaldan akamayınca dışarıdan akıyordu. Bunları ortaya koyup Büyükşehir Belediye Meclisine önerge verince, her şey normale döndü.

Köprülere Korkuluk

Hepiniz hatırlarsınız, Boğaz Köprüsü ve bazı yüksek köprüler intiharlara mekân teşkil eder. Bu konuda neler yapılabilir diye düşününce, Batılı ülkelerde gördüğüm ve bazılarınızın malumu olan intiharları önleyici yüksek tel kafesler aklıma geldi ve

bu doğrultuda bir önerge verdim. Dedim ki, "Siz Belediyenin sorumluluğu altında olan yerlere bu kafesleri yapın. Diğer yerler için de ilgili kurumları uyarın." Çünkü bu köprüler, gerçek intihar ve teşebbüslerin dışında şov maksatlı olarak da kullanılıyor. Gelen cevap kısaca şöyle: "Eğer Atatürk ve Valide Sultan köprülerine bunu yaparsak, halkımızın ve turistlerin tercih ettiği bu yollar sıkıcı gelecektir. Ayrıca Atatürk ve Valide Sultan köprüleri alçak olduğundan buralarda intihar girişimleri olmamaktadır."

Halbuki ben önergemde, Boğaz köprüleri konusunda ilgililerin uyarılması konusunu ve yüksek turistik binaların yöneticilerinin de uyarılmasını dile getirmiştım.

Bu kitap aracılığıyla herkese sesleniyorum. Köprülerin yanlarına çağdaş tel örgüler yapılırsa intiharlar ve şovlar asgariye iner.

Ekim 1998'de yine iki kişi köprüden atlayarak intihar etti. Medya yurtdışı örneklerdeki gibi tel yapılmalı diyor. Bakalım ne olacak.

Ancak Ekim 1998 sonunda, Meclis Üyesi Sayın Sinan Genim'den bir şey öğrendim, size de aktarayım. Örneğin Boğaziçi Köprüsüne intihar etmesinler diye bir tel örgü yapılırsa, rüzgâr yükünden dolayı köprü tehlikeye girermiş. Bir başka arkadaşına bu durumu anlattığımda, "Yahu" dedi, "doğru olsa köprüden otobüsleri geçirmemeleri gerekir. Bu otobüslerin yüksekliği 2,5 metreden fazla, ayrıca yan yolun seviyesi de yaklaşık 1 metre aşağıda. Kısacası bu yükseklikler ve araçlar üzerindeki rüzgar durumu göz önüne alınırsa uygun çözüm bulunur" dedi.

Uzmanlık konum olmadığı için bilemiyorum. Herhalde hesaplamaları yapmıştır. Bir açıklasalar

ben ve benim durumumdaki medya da tel örgü diye tutturmayacak ve herkes böylece niye yapılmadığını veya yapılamadığını öğrenecek.

Sokak Çocukları

Sokak çocuklarıyla ilgili olarak hem Kadıköy'de hem de Büyükşehir Belediye Meclisinde önerge verdim.

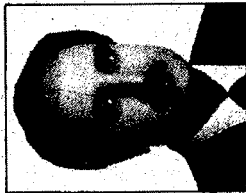
Sokak çocukları konusunda çalışan, Sokak Çocukları Gönüllüleri denilen bir dernek var. Bu dernek, çocuklara yardımcı olmaya çalışıyor. Bu dernek aracılığıyla bu konuda birçok şey öğrendim ve onlardan aldığım resimlerle bir projeksiyon gösterisi de hazırladım. Bu projeksiyon desteğiyle beraber, Mecliste bir konuşma yapmak istedim. Ancak Meclis Müdürlüğü önce müsaade etmedi. Fakat ben "Sayın Tayyip Erdoğan projeksiyonlu gösteri nasıl yapıyor? Bu Meclis çatısı altında benim Belediye Başkanından ne farkım var?" diye sorunca, mecbur kalarak bana bir perde tedarik ettiler. Ben de yanımda getirdiğim projeksiyon cihazıyla önergeme başladım. Önergemde ana hatlarıyla şu konulara değindim.

- Bu çocuklar bizim çocuklarımız
- Bu çocuklara bu ortamı hazırlayan bizleriz
- Önlem alınmaz ise bu çocuklar potansiyel birer tehlike unsurudur
- Bu çocuklar taşıyabilecekleri hastalıklarla kamu sağlığını tehdit edebilirler

Bu önergemden sonra olayları takip ettim, ancak ne önergeme ne şunları şunları yapıyoruz diye bir

Her ilçeye bir umut evi

FILİZ GÜLER

Ercan Erdem

Örnek alınmalı

Büyükşehir Belediyesi Meclis Üyesi Ercan Erdem, Avcılar Belediyesi tarafından kimsesiz çocuklar için açılan "Umut Evi"ni örnek göstererek, diğer belediyelerin de aynı uygulamayı gerçekleştirmesi gerektiğini söyledi. Ercan, "Kurulacak komisyon bu alandaki en büyük adım olacaktır. Önlem alınmazsa, bu sorun ilerde daha da büyük olacak" dedi.

İstanbul'da sayıları 5 bini bulan sokak çocuklarını topluma kazandırmak amacıyla atılan adımlara bir yenisi daha ekleniyor. Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nde ANAP Grubu'nun sokak çocuklarını kurtarmak amacıyla komisyon oluşturulması yönündeki isteginin kabul edilmesi, bu alanda yeni projelerin hayata geçmesi için umut doğurdu.

cevap alabildim ne de sorunu çözmeye yönelik ciddi bir proje ve uygulamayla karşılaşabildim.

Maalesef icra konumunda olmayan belediye meclis üyeliğinin sıkıntısını çok çektiğimi söyleyebilirim. Anladım ki, muhalefette olmak muhalefettekinin tecrübe edinmesine yarıyor sadece. Çok nadir olarak icradaki kişiler sizin ortaya koyduğunuz yanlışları düzeltme yoluna gidiyorlar. Gitmemelerinin tek sebebi bence, parlak fikrin muhalefetten gelmesidir.

Ben bu önergemi 29 Temmuz 1997 tarihinde vermişim, 1998 Ekim ayının ortalarında bununla ilgili bir olay meydana geldi. Tiner kullandıkları belirlenen birkaç çocuk, liderlerinin emriyle ana-kız iki kadını kaçırıp tecavüz ettiler. Daha sonra genç kızı hunharca öldürdüler, annesi ise ağır yaralı olarak kurtuldu. Medya bu olayı sorguladı. Köşe yazarları yorumlar yaptılar.

Amerika'yı yeniden keşfetmeye gerek yok. Alınacak önlemler bellidir. Bu konuda tecrübe geçirmiş ülkelerin eksiklerini tamamlayarak projelerini kendimize uyarlamamız ve bu projeleri uygulamaya sokmamız toplum yaşamındaki geleceğimiz açısından atılması gereken en önemli adımların başında gelmektedir.

Belediye Zabıtası

Eşimle birlikte yurtdışından döndüğüm bir akşam, uçakta gazeteleri gözden geçirirken, bir yazı dikkatimi çekti. Sayın Ahmet Vardar *Sabah* gazetesindeki köşesinde Kadıköy Belediyesinden bahsediyordu.

Yazıda, özet olarak Kadıköy Belediye zabıtasında

ÖNCE PARTİM SONRA BEN

1991 senesinin Aralık ayında, Anavatan Partisine kaydolduktan sonra, siyasi tecrübelerimi edinmeye başladım. Öyle ki, partiye her gittiğim gün yeni bir şeyler öğreniyordum. Şunu söyleyebilirim ki, parti hayatı ve dış dünya birbirinden oldukça farklı. Bugünlerde partimiz bir ilçe ve il kongresi eşiğinde. Bugün ben partinin bir delege-siyim. Ancak yeni bir üye iken yapılan ilk kongreyi hatırlıyorum. Kadıköy Caferağa Spor salonunda yapılmıştı. Tek liste dedikleri şekilde gerçekleşen bu kongrede, aynı ilçe başkanı tekrar seçilmişti. Bu kongreden sonra il kongresi, daha sonra da büyük kongre yapılmıştı.

Anlatacağım olay, büyük kongreyle ilgili. "Yıllardır televizyonlardan seyrettiğimiz kongrelerde dikkatinizi ne çekiyor," diye sorsam; belki bir çoğunuz, "Sıcaktan bunalıp yelpaze sallayarak serinlemeye çalışan insanlar," diye cevap verirsiniz. Kendime sordum, "Neden soğutmalı salonlarda yapmazlar bu kongreleri?" Cevabı basitti, çünkü bu insan kapasitesini alabilecek soğutmalı salon yoktu. Ben de küçük pervaneler düşündüm ve yaklaşık iki bin adet getirtmeyi planladım. Ancak şöyle bir problem vardı: Bunu yaparken kendime siyasi bir menfaat sağlamalı mıydım? Düşündüm ve partide yeni olduğum için bu konuyu partide yeni tanıdığım bazı arkadaşlara açmaya karar verdim. İlk önce bir arkadaşına bahsettim o da beni yanına alarak yönetim kuruluna götürdü ve konuyu orada açtı. Hiç unutmuyorum, adı bende saklı bir arkadaşım "Bunu niye Ercan Bey yapıyor biz parti olarak yapalım" dedi. Sonuçta üzerine Anavatan Partisi Kadıköy İlçesi yazılarak tara-

Rauf TAMER

Kongre devrimi...

ANKARA
Hele şükür... Nihayet **sigara duma-**
nı olmayan, **ter kokusu** duyulmayan, ni-
zam ve intizam içinde... **itiş kakış**tan
uzak, uygar bir kongre gördük.
Önce işin bu kısmını anlatayım.
Çünkü çok mühim.

★
Bir panel gibiydi...
Kapıdan başlayan **düzen**, tuvaletlere
kadar yansıdı, hayref...
Biz bu kadar organize bir millet miyiz?
- **Numaralı tribün** gibi kılınmış, nerede
oturacak...

— Halavandırma vardı... Ayrıca
küçük, portatif, pilli **serinleticiler**
vallahi lokum gibi dağıtıldı. Çok
makbule geçti.

bölmeleri, divan ve...
çimde "**insan'a insan muamelesi**"
sergiliyor, özenli bir düğün gibi vazolar-
dan çiçekler fıskırıyordu. Müzik, **pop**
müziğiydi. Ses düzeni mükemmeldi...
Kızlar, delikanlılar, gayet seviyeliydi...

- Liderin gireceği **30 yıllık kapı** iptal
edilmiş, Mesut Yılmaz'a, **delege tribü-**
nünden bir başka geçit açılmıştı. Eşiyle
birlikte ordan indi... (Bunlara bakmaktan
politika konuşamadık.)

- Ötümüzde **telefonlar**, **daktilolar**,
fakslar vardı... Burada yazı yazmak ve
gazeteye ulaşmak çok kolaydı... Hatta,
ayrı bir zevkti.

- **Kumanyalar** dağıtıldı. Bahçedeki
muntazam yemek masaları, insanı zorla
medeni olmaya çağınıyordu.

★
Daha sayayım mı?
Bir duvarda **Atatürk-Özal-Yılmaz**
posteri gayet normaldi, ama başka bir
duvardaki **Yıldırım Akbulut poster**i,
galiba **vefa** işaretliydi.
Velhasıl, şaştık kaldık.
Demokrasi tarihinde ilk defa **lâhma-**
cun kokmayan bir kongreye rastladık...
Hani Mesut Yılmaz hep "**daha yapıla-**
cak çok iş var" der ya, bence **küçük** gi-
bi görünen **büyük bir iş** halledilmiştir...
Kongrede **insan değeri**, ön plan'a

gel, bu salondaki DYP
gibiymiş gibiydik...
ittik.
başkaydı.
gresiydi.
devrimi...

★
et yazmak için Ankara'ya
geliyor, sonra da sadece **salon tasviri**
yapmak, hiç hesapta yoktu sayın okur-
lar... Başlayalım.

Ama **siyasetin yeni yörgenesini** ve
değişimin nerelere sıçradığını tespit
açısından, bu 'salon, çok şey söyledi ba-
na...

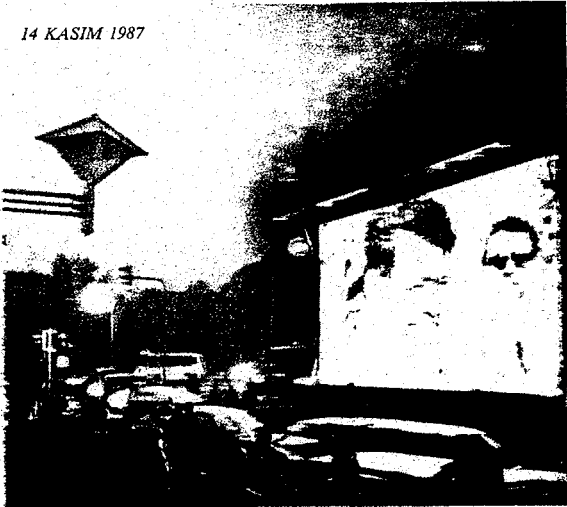
★
İşin, siyaset kısmına gelince...
Yılmaz, yaptığı konuşmada, DYP'yi
değil, sadece **Çiller**'i hedef aldı...
Akıllıca bir yöntem...
DYP'li arkadaşlar, **liderlerine söyle-**
yemedikleri lafları, bir başkasından
duyunca, kimbilir nasıl sevinmişlerdir,
ah nasıl... Siz bilmezsiniz bunu...

TÜRKİYE'DE KULLANILAN İLK DEV EKRAN

CUMHURİYET/7

SEÇİM 87'YE DOĞRU

14 KASIM 1987

ANAP ŞÖV BAŞLIYOR — Başbakan Turgut Özal'ın Antalya mitingini anında İstanbullulara seyrettirecek "dev televizyon ekranı" dün Sarıçambaşı'nda bir TIR üzerine monte edildi ve ilk deneme gösterisini yaptı. Start-Vision denilen ekranı getiren işadamı Ercan Erdem, "Türkiye'nin çağ atladığını ekranta kanıtladık" dedi. Erdem, ekranın, İngiliz firmasından kâca kiralandığını açıklamadı. 6 metre yüksekliğinde ve 8 metre genişliğindeki ekran Türkiye'de 6 kez kullanılacak. Kaça kiralandığı bilinmeyen ekranın kullanılması için ANAP PTT'ye 30 milyon lira ödedi.

fımdan yapılmasına karar verildi. Bunları yaptır-
dım, tek tek paketlettirdim ve büyük kongre günü
arabamın bagajına koyarak Ankara'ya getirdim.
Kongre sabahı saat 7.00 de kalkarak salona gittim
ve gelen tüm delegelerle misafirlere dağıttım.

Bu olay tüm büyük gazetelerde yer aldı. Ben
belki kendi adımlı değil, ama partimin adının ba-
sında yer almasını, diğer il ve ilçe teşkilatlarının
Kadıköy ilçesini tanımalarına vesile olmuş oldum.

Bu olayın benzerini 1987 yılında rahmetli Tur-
gut Özal zamanında da gerçekleştirmiştim. 1987
seçimlerine gidilirken, propaganda aracı olarak
kullanmayı düşündüğüm dünyanın taşınabilir en
büyük televizyon cihazını Türkiye'ye getirtmiştim.

Bu olay da yine büyük sükse yapmış ve uydu
teknolojisini kullanarak rahmetli Özal'ın yaptığı
açılışları İstanbul, Ankara ve İzmir'de canlı olarak
vermiştik. Bu olayın da basında çok yankısı
olmuştu.

kırmızı ve mavi ekipler bulunduğunu, bu ekiplerden
birisinin seyyar satıcıların arabalarına el koyarken
diğerinin akşam vakti bu araçları kanun dışı olarak
geri verdiğini iddia ediyordu.

Ancak bu iddia suçlama şeklinde gazetenin
başka bir sayfasında da yer almıştı. Bunun üzerine
uçaktan indikten sonra eve gidip bilgisayarımın ba-
şına geçtim ve hem savcılığa hem de sayın Ahmet
Vardar'a bir yazı yazdım.

Savcılığa hitaben yazdığım yazıda, Belediye Mec-
lisi üyeleri olarak bizim bu tür konularda bazı du-
yumlarımız olduğunu belirterek elimizde belge ol-
madığından, gazetede yazının bir araştırma konu-
su yapılması gereğini işaret ettim ve savcılığın ko-

Kadıköy'deki mavi ve kırmızı belediye ekipleri, ayağınızı denk alın...

Kadıköy'de ki seyyar tezgahları olan ve 20-30 senedir bu işlerden eklemek yiyen vatandaşlar artık "İllallah" diyerek şunları söylüyorlar;

"Ahmet abi, Kadıköy'de belediyenin iki tane gezici denetim ekibi var. Bir tanesi mavi ekip diğeri de kırmızı... Mavi ekibin deposu Hasanpaşa Vatan Hastanesinin yanında, kırmızı ekibin ise Göztepe'de... (Bu ekib şeflerinin isimleri bende saklı) Bunlar Kadıköy'ü ikiye bö-lüp, seyyar esnafı haraca bağladılar. Simitçiler, köfteçiler, kestaneçiler ve buna benzer tezgahı olanlar, haftalık veya aylık olarak belirli bir parayı vermezlerse yandılar. Çünkü anlaşılmayanların tezgahları toplanarak yukarıda saydığımız depolara konuyor. Anlaşanlar ise, aslanlar gibi para kazanıyor. Kadıköy Altıyol'da ki Bermuda Birahanesinin sahibi de mavi ekibin sorumlu bir komiseri... Hal böyle iken toplanan tezgahları kurtarmak içinde ayrı bir formül uygulanıyor. Eğer değer biçilen tezgahın cepten ödenecek cezasını belediyecilere verirsiniz, ki bu da 3 milyon lira ile 10 milyon arasında değişiyor. Gece yarısı da tezgahlar depodan geriye alınabiliyor. O kadar güzel yollarını buluyorlar ki üç yıldır aralarında hiç kavga çıkmadı ve hiç birinin yerleri de değiştirilmedi."

Anlaşılan tezgah iyi kurulmuş, paylaşım gayet iyi yapılıyor. Baksanıza diğer zabıta devamlı yer değiştirirken bu ekipler 3 senedir aynı yerde. Şimdi diyeceksiniz ki, Ahmet Vardar ne duruyorsun?...Şu işe bir müdahale etsene... Yaşandık mı nedir, artık eski dinamiz-mimiz kalmadı mı yoksa?...

Hayır!...İş bildiğiniz gibi değil, onlara öyle bir tuzak hazırlıyorum ki, başlarına gelenleri görünce şaşırıp kalacaklar. Biliyorsunuz önce ihbarın doğruluğunu araştırmak lazım. Şimdilik bu işin doğru olup olmadığını araştırıyorum. Daha sonra okurlarıma geniş bilgiyi vereceğim.

ERCAN ERDEM

İstanbul, 19/11/1997

KADIKÖY CUMHURİYET SAVCILIGI

Konu: 18/11/97 tarihli ilişikteki Sabah gazetesi'nin Ahmet Vardar köşesindeki duyurular.

İlişikte bir kopyasını gördüğünüz gazete küpüründe Kadıköy Belediyesinin bazı birimlerindeki özel durumlardan bahsedilmektedir. Araştırılması gerektiğine inandığım bu konu hakkında gereğini yapılacağı düşüncesiyle durumu bilgilerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Ercan Erdem
İstanbul Büyükşehir ve Kadıköy
Belediye Meclis Üyesi

18/11/98 Ahmet Vardar
yazılmış bir bilgi için

17/3/98 de
ifade olun
Ali Candoğan

nuyu araştırması gerektiğini arz ettim.

Sayın Ahmet Vardar'a yazdığım yazıda ise, kendisine teşekkür ederek durumu savcılığa bildirdiğimi belirttim.

Ben doğru olanı yaptığuma inanıyordum. Çünkü vatandaş bana, "Sen belediye meclisi üyesisin, bu konuda ne yaptın?" diye sorabilirdi. En azından Belediye Meclisi üyesi olarak konunun savcılığa havalesini sağlayarak üzerime düşen görevi yaptığuma inanıyorum. Zabıta açısından ise, eğer böyle bir olay var ise bu olaya karışmayanların bu işe karıştırılarak en azından şaibe altında kalmalarını önleymeğimi sanıyorum. Şu sıralarda dahi savcılık, soruşturmasını sürdürüyor.

Savcılığa dilekçe verdikten sonra, İlçe Başkanımı ve diğer belediye meclisi üyesi arkadaşlarımı da bu konuda sözlü olarak bilgilendirmiştım. Hatta yurtdışına çıktığım sırada New York'ta bulunan sayın Belediye Başkanına da durumu aktardım. Sayın Başkan zannediyorum durumu öğrenince Belediyenin içerisindeki ilgili kurumu da harekete geçirmişti.

Ancak beni üzen bir noktayı burada belirtmeden geçemeyeceğim. Bu olaylardan birkaç ay sonra, ANAP ilçe yönetimindeki bir üst düzey yetkili, beni aradı ve benim savcılığa bu konuda bir dilekçe verip vermediğimi sordu. "Evet, verdim" dedim. Hatta kendisini bu konuda bilgilendirdiğimi de hatırlattım. Hatırlamadığımı söyleyerek benim bu konuda, siyaset anlayışı olarak hatalı davrandığımı söyledi.

Gerekçe olarak, zabitanın içerisinde partimizi destekleyenlerin bulunduğunu ve onların bu durumdan rahatsız olduklarını belirterek, bu nedenle seçimlerde oy kaybedeceğimizi söyledi ve

durumu nasıl düzeltebileceğimi sorarak, dilekçemi geri almamı istedi. Ben de kendisine bunu yapmayacağımı, eğer bu konuda suçlular var ise partimiz sempatzanı olsalar bile cezalarını görmeleri gereğini belirterek bizim ve partimizin bu kişilerin arkasında olamayacağını açık bir dille ifade ettim. Söz konusu yetkili bu işin Belediye Başkanının işi olduğunu ve biz belediye meclis üyelerini alakadar etmeyeceğini bile savundu. Ancak kendisiyle aynı görüşü paylaşmadığımı, böyle bir siyaset anlayışının bana ters geldiğini bildirdim.

“Siyasete Girilir mi?” Sorusuna Cevabım

Siyasete girilir mi? Cevap benim açımdan kesin ve kısadır: “Evet.”

Memleketimizde herkes şöyle veya böyle siyasetle ilgili ahkâm keser. Der ki, “Yahu ben başbakanın yerinde olsam öyle yapmam.” Bir başkası, “Bu düzen bozuk, düzeltin bunu” der. Bir diğeri, “Parlamentelerde iş yok” der.

Sondan başlayayım. “Parlamenteler de iş yok denilince” otomatik olarak bundan “Bizim toplumda da iş yok” manası çıkıyor. Çünkü her ülkenin parlamentosu, halkını yansıtır ve parlamenteler halkın temsilcileridir. Eğer parlamentodan memnun değilsek, bunun sebebini kendimizde aramalıyız. Demek ki, seçmesini bilememekteyiz veya beğenmediklerimiz kendilerini bize seçtirmekte çok başarılılar.

Her şartta, şikayet etmek bu sorunları çözmiyor. Gelip politikanın içine girmelisiniz. Eğer girmek istemiyorsanız seçiminizi iyi yapmalı ve diğer seçimlere kadar fazlaca konuşmamalı ve seçtiklerinizi icratlarıyla baş başa bırakmalısınız.

Aktif siyasetin içerisinde olmak ve çeşitli platformlarda fikirlerinizi söylemek ve onları savunmak

bu ülke için yapacağınız en önemli işlerden biridir.

Parlamento ile ilgili bir anımı aktarmak istiyorum. Bir zamanlar radyo-TV derneği diye özetlenebilecek bir derneğin yöneticilerindendim ve Radyo-TV Kanunu Mecliste görüşülecekti.

Biz de gurup halinde Meclise gittik ve izleyici locasından aşağıyı seyredeceğiz. Yerimize yerleştik. Oturum başladı ve bir müddet sonra, daha Radyo-TV Kanunuyla ilgili görüşmelere geçilmeden, bir olaydan dolayı kavga çıktı ve milletvekilleri bağırışmaya başladılar.

Benim de ilk seyirci tecrübem. Dalgınlıkla ayak ayak üstüne atmışım izliyorum. Arkadan bir el omzuma dokundu. Döndüm baktım görevli bir polis memuru. Bana şöyle dedi, "Bayım, ayaklarınızı indirin, yüce Parlamente'ye saygısızlık oluyor."

Bu konuyu yıllarca evvel bir panelde dile getirmiştim ve bir günlük gazete de yer almıştı.

Parlamentoyu veya siyasileri beğenmeyebiliriz. O zaman yapacağımız iki şey vardır, birincisi seçim yoluyla onları değiştirmek ve daha iyi yapacağına inandığımız kişileri göreve getirmek; ikincisi ise daha iyi yapacağımıza inanarak siyasete girmektir.

Rahmetli Vehbi Koç hakkında yazılan kitaplardan birinde okumuştum; Sayın Koç İtalyan FİAT'ın temsilciliğini alacağı sıralarda, FİAT'ın Başkanıyla bir görüşme yapıyor. Bu görüşmede FİAT Başkanı, "Ben tüm İtalya'daki bayiilerimden, aile fertlerinin en az birisinin siyasetle uğraşmasını talep ediyorum" diyerek siyasetin yayılmasının önemini vurgulamış. Bir İtalyan patronun bunu söylemesi dikkate alınmalı bence.

Türkiye gibi bir ülkede siyaset yapmanın zorluğunu biliyorum. Ancak birilerinin bunu yapması ge-

rekiyor. Eğer siyaset menfaat beklentisi olan kişiler dışındakilerce yapılmak istenmez ise ülkenin çok büyük sorunu var demektir.

Lise yıllarımızda, mantık dersinde, öğretmen azıcık açık duran kapının açık mı kapalı mı olduğunu sorardı. Cevapların çoğu "Aralık" olurdu. Öğretmenin cevabı ise gayet basitti: "Kapı aralık olmaz, ya açıktır ya da kapalı."

Demokraside de durum böyledir. Demokrasi ya vardır ya da yoktur. Ne var ki, 75 yıldır İkinin arasında ilerliyoruz. Bu gidişle daha çok uzun süre böyle devam edecek galiba. Soru şu: "Niye bizim ülkemizde bu iş böyle?" Cevap: "Bizde Demokrasi anlayışları farklı. Herkesin kendine göre bir demokrasisi var ve orta nokta bulunamıyor."

Peki çözüm nerede? Bence, küreselleşmeye giden bu dünyada muhakkak ki doğru bir demokrasi vardır. Neredeyse bulalım onu ve ithal edelim. Bırakalım artık böyle bir demokrasi yolunda ilerlemeyi.

Bizlere düşen, küreselleşen dünyada, Türkiyemizi hak ettiği noktaya getirmek için çalışmaktır. Bu yer, dünya siyaseti içerisinde üst sıralarda yer almakla sağlanabilecektir. Bunun için her kesimden insana Türk siyaseti içerisinde ihtiyaç vardır.

"Siyasete girilir mi?" sorusunun cevabı ise kocaman bir "EVET" olmalıdır. Diyelim ki, siyasete girmeye karar verdik. Nereden başlayacağız? Bu soru beraberinde kitabımın ismindeki ikinci soruyu akla getiriyor: "Neden belediye meclisi üyesi oldum?" Çünkü, aktif siyasete girmenin ve halka hizmet etmenin bana göre başlangıç noktası belediye meclis üyeliğidir. Tabii ki, bu herkes için geçerli olmayabilir. Birçok kimse belediye meclisi üyeliğinden önce, belediye başkanı ve milletvekili olmak is-

temektedir. Bunu başaran birçok kimse vardır. Fakat bunların ancak bir kısmı hak ederek başarmaktadırlar; diğer bir kısmı ise tavan siyaseti sonucu hiçbir tecrübesi olmadan bu makamlara gelirler. Örneğin Milletvekili olduklarında sistemi öğrenmek ve milletvekilliğinin ne olduğunu ne olmadığını anlamak için 1-2 yıl harcamakta ve sonraki dönem siyasetten çekilmek zorunda kalmaktadırlar.

Her şeye rağmen muhakkak ki bu tecrübelerle sahip olma gereği duymayacak birçok insan olacaktır. Bu insanlar da zaten bu ülkenin ihtiyaç duyduğu insanlardır.

Belediye meclis üyeliği konusunda söyleyebileceğim en önemli şey şudur: Yaşadığınız çevrede yapılanları doğru bulmuyorsanız, yapılanları eksik buluyorsanız ve nasıl yapılacağını göstermek istiyorsanız, hiç beklemeden fikrinize en yakın siyasi partiye giderek üye olun ve becerebilerseniz belediye meclisi üyeliğine adaylığınızı koyun.

Tüm bunları başarabilir misiniz? bilemiyorum; ancak bildiğim bir şey var, birçok güzel fikre sahip olanların bu işin nasıl yapılacağı fikrine de sahip olmaları gerektir.

4 Aralık 1998 Cuma günü, Üsküdar Amerikan Lisesinde istek üzerine gençlere yönelik bir konuşmam oldu. Okul, çeşitli meslek dallarında çalışmakta olan velilerin, çocukları bilgilendirmeleri amacıyla böyle bir organizasyon düzenlemişti. Önceleri çekindim. Doğrusunu isterseniz gençlerin ilgi göstereceğini zannetmiyordum. Ancak sevinçle gördüm ki yanılmışım. Aşağıda isimlerini göreceğiniz gençler, bu toplantıya katıldılar ve beni dinlediler. Onları politikaya ısındırmak için dil döktüm ve isimlerini aldım; çünkü bu kitabımı onlara yollaya-

cağım. Özellikle isimlerini belirtmemin nedeni ise onları cesaretlendirebilmek ve belki de ilk defa bir kitapta isimlerinin geçmesini sağlayarak onlara gü-ven aşılama.

Cem Oyvat
Uluğ Kuzuoğlu
Mehmet Yenigün
Murat İşcanlı
Onat Kıcalı
Yunus Sezener
Buğra Seçgin
Ahmet Gücüm
Muratcan Balcı
Heriş Emiroğlu
Kemal Kınacı
Cem Ülgen
Eren Sözen
Berk Sener
Can Cephaneçigil
Cihan Çelik
Arno Gesar
Yalın Hatipoğlu
Kerem Esemem
Deniz Barışık
Ali Emre Benli
Arın Özkula
Murat Öztuy
S. Emre Erdem
Mert Kumru

SONUÇ

Bu kitapta belediye meclisi üyeliğinin ne kadar önemli olduğunu ve bir anlamda meclis üyelerinin yerel parlamenterler olduklarını vurgulamak istedim.

23.9.1998 günü, İstanbul Belediye Başkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan bir konuşmasından dolayı ceza aldı. Bu ceza muhtemelen Belediye Başkanlığının düşmesi sonucunu getirecek. Bu durum benim için ve belki de İstanbul Belediye Meclisinin 197 üyesi için oldukça ilginç. Neden mi? Eğer Sayın Erdoğan'ın Belediye Başkanlığından alınması gerçekleşirse, kısa bir süre içerisinde meclis kendi içerisinde bir başkan seçecektir.

Bugün 26.9.1998 Cumartesi, evimde oturuyor ve bu son satırları yazıyorum. Şimdi sizlere bir senaryo sunacağım ve bu senaryoya dokunmayacağım bakalım doğruluk ya da gerçekleşme payı ne olacak? Sizlere bir müddet sonra ortaya çıkacak durumu da yazacak ve kitabıma son vereceğim.

Senaryoma geçmeden evvel belki de takdir-i ilahi denilen türde bir olay anlatmak istiyorum. Yukarıdaki satırların bir bölümde İstanbul itfaiye teşkilatını eleştirmiş ve Tuzla yangını dolayısıyla, daha önceden kendisini ikaz ettiğim Sayın Tayyip Erdoğan ile tartışmış idim.

24.9.1998 günü ANAP İstanbul İl Başkanlığında bir toplantıya davetliydik. Bazı ANAP'lı belediye başkanlarımız da oradaydılar. Bakırköy Belediye Baş-

kanı Sayın Ahmet Bahadırılı bana dedi ki: “ Ercan, Recep Tayyip Bey Yargıtay onayını itfaiyenin önünde öğrendi. Şu Allah'ın işine bak. Hemen aklıma senin itfaiye konusundaki Recep Tayyip Beyle olan tartışmaların geldi” dedi. Artık bu tesadüfün değerlendirilmesini sizlere bırakıyorum.

Şimdi gelelim senaryoya. Ana hatlarıyla olaylar şu sırayla gerçekleşecek gibi görünüyor:

- Sayın Recep Tayyip Erdoğan görevden alınır.
- İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi Üyeleri arasında öncelikte partilerinin içerisinde kulis çalışmaları başlar.
- Her parti kendi adayını belirler.
- CHP tarafsız kalır veya kendi adayını gösterir.
- Oy çokluğuyla FP'li bir Belediye Meclisi üyesi Başkan seçilir.

Bu basit senaryonun işlemesi bu kadar basit değil tabii ki. Durumu FP açısından değerlendirirsek; öncelikle adaylarına bakalım:

Meclis Başkan Birinci Vekili: Ali Müfit Gürtüna
Gurup sözcüsü: Hüseyin Evliyaoğlu
İmar Komüsyonu Başkanı: Aziz Yeniay

Şimdi, hem Fazilet Partisindeki hem de Anavatan Partisindeki İlçe Belediye Başkanları aday olmayı düşünmektedirler. Ancak bana göre, Belediye Başkanlarının adaylığında hukuki bir sorun gündeme gelebilir. Şöyle ki, belediye meclisi oluşumu doğal üye ve seçilmiş üyelerden oluşur. Seçilmiş üyeler ilçe belediye meclislerinden aldıkları oylara göre kontenjan dahilinde gelirler; belediye başkanları ise belediye başkanlığı sıfatlarının onlara tanıdığı doğal

üyelik nedeniyle gelirler. Şimdi eğer ilçe belediye başkanlarının İstanbul Belediye Başkanlığına aday olması söz konusu olursa, ilçe belediye başkanlığından istifa etmeleri gerekecektir. Bu durumda İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi üyelikleri de düşmüş olacaktır. Bu durum da ilçe belediye başkanlarının adaylıkları söz konusu olmayacaktır.

Şimdi de ANAP Adaylarına bakalım:

Fatih Belediye Başkanı: Sadettin Tantan
 Avcılar Belediye Başkanı: Tahsin Salihoğlu
 Maltepe Belediye Başkanı: Bahtiyar Uyanık
 Meclis 2. Başkan Vekili: Bünyamin Güldal
 Meclis Üyesi: Ali Natık Buda
 Meclis Üyesi: Kemal Özcan
 İmar Kom. Üyesi: Sinan Uyanık

Peki ya ben? Niye olmasın ki? Önümüzdeki günler ANAP adayının kim olduğunu gösterecek.

Bu seçimde tabii ki en kuvvetli aday FP adayıdır. ANAP adayını öncelikle zorlanacak yer kendi partisidir. Çünkü ANAP daha meclisin ilk günlerinde birçok kişiyi RP'ye kaptırmıştır. Kalan 54 kişilik grubun da 2/3'ünden fazlası toplantılara gelmemektedir. Şu andaki durum FP: 97 kişi, muhalefet: 100 kişi göstermektedir. Ancak, muhalefetin içerisinde 4 DYP'linin ve Bağımsızlarla CHP grubunun ne yapacağı belli değildir.

CHP grubu hem FP'ye karşı olduğunu vurgulamak için onların adayına evet demeyecektir. Hem de ANAP adayını açıkça desteklememek için elinden geleni yapacaktır.

Bunlardan birisi, hiç oy vermemeleridir. CHP hiç oy vermez ise zaten yapacak bir şey yoktur. Dolay-

sıyla Fazilet Partisi Adayı CHP oylarıyla seçilmiş sayılacaktır. Gerçek budur. Diyelim ki CHP ciddiyet içerisinde davrandı ve muhalefetin üzerinde birleşebileceği bir aday destekleme kararı aldı. DSP kanadından bir sorun çıkmayacağı varsayımından hareket edersek ve DYP ile Bağımsızları da ikna edebilirsek, FP'nin karşısına çıkabileceğiz demektir.

Bu durumda tek ihtiyaç duyulan kişiler, Fazilet Partisinin içindeki sağduyu sahibi ve ANAP kökenli kişilerdir.

Sonuçta inanıyorum ki, iyi bir çalışma ile muhalefet partilerinin birleştiği bir ANAP adayının seçimi kazanma şansı vardır.

Yukarıda belirttiğim gibi ben niye aday olmayayım? Esasında, bizim siyasi parti sistemimiz de kişinin istemesi kafi gelmiyor. Öte yandan, bir şeyi istemek, bazı kişiler için saygısızlık gibi algılanabiliyor. Öte yandan, burada birçok denge söz konusu. Bu dengeleri tek başınıza kurmanız zaten mümkün değil. Demek ki, siz bu dengeleri kurabilecek kişilerle beraber olabilirsiniz belki gelişmeler olumlu olabilir.

Nitekim Belediye Meclis üyeliği adaylığım sırasında, arkadaşım olan bir parti büyüğüne ben de aday olayım mı diye sormasam süreyi kaçırarak ve meclis üyesi olamayacaktım.

Şimdi söz zamanının, önümüzdeki günlerde adaylar belli olacak ve ben de son durumla ilgili görüşlerimi açıklayarak kitabıma son vereceğim. Belediye Başkanlığı seçimlerine kadar da kitabıma satır eklemeyeceğim.

....

Bu satırları eklediğimde tarih 13.11.1998. Günlerden Cuma ve saat 15.00. Meclis oturumu var diye Meclise gittim, ancak yokmuş; ben de fırsat buldum ve kitabımın sonunu yazıyorum.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimleri, 12 Kasım 1998 Perşembe günü, dün saat 14.00 sularında yapıldı ve Sayın Ali Müfit Görtuna İstanbul'un yaklaşık 5 aylık Belediye Başkanı olarak seçildi. Şimdi size tüm gelişmeleri anlatıyorum.

....

6 Kasım 1998 Cuma günü, Meclis toplantısı öncesi FP'li bir Meclis üyesiyle konuşuyorum. Meclis üyesi bana Vali Yardımcısının, Tayyip Beyin peşinden koştuğunu ve tebligat yapmaya çalıştıklarını söylüyor ve bunun ne kadar kanunsuz bir uygulama olduğunu belirtiyor.

Meclis toplanıyor ve oturumdan sonra dağılıyor. Bu olaydan sonra gündeme "Kim seçilecek " diye bir soru düşüyor.

....

Günlerden 8 Kasım 1998 Pazar, saat 23:00 suları evde eşim ve çocuklarımla oturuyorum. Kapı çaldı. Diafonla aşağıya "Kim o?" diye sordum. Cevap "Polis" oldu. Oldukça şaşırdım ve kimi aradıklarını sordum. Ercan Erdem, dediler. Kapıyı açtım, çoluk çocuk kapının arkasında bekleyiyoruz ne olacak diye. Polisler yukarıya çıktılar ve kapının önüne geldiler, bir kâğıt uzattılar ve 12 Kasım Perşembe günü yeni Belediye Başkanını seçmek üzere Mecliste olun dediler ve tebliğ yazısını imzalattırıp gittiler. Bu du-

rumun yorumunu yine sizlere bırakıyorum.

....

Günlerden 8 Kasım 1998 Salı, Mecliste toplantı var ve ben Meclisteyim. Girişte dolaşıyorum, bir baktım Kadıköy Belediye Başkanı Sayın Selâmı Öztürk; gazetecilerle konuşuyor. Elini sıkamak üzere kendisine yöneldim ve yanına yaklaşıncı gazetecilere döndü ve "İşte" dedi, "örneğin ANAP grubu Ercan Erdem'i gösterebilirsin, biz CHP olarak destekleriz. Eğer parti olarak destekleyemezsek ben ve Kadıköylü diğer arkadaşlar destekleriz" dedi. Ben de kendisine iltifatı için teşekkür ettim.

ANAP grup toplantısına girdik ve orada bizi İl Başkanlığına davet ettiler. Daha sonra Meclis oturumunu gerçekleştirerek İl Başkanlığına geçtik. Burada yapılan toplantı öncesinde, İl Başkanımız Sayın Sühan Özkan ile görüştüm ve kendisine ANAP adayının yönetim tarafından seçilmesi tavsiyesinde bulundum ve "Eğer aday aranacaksa ben de adayım" dedim. O da tasdik etti ve toplantıya geçildi. Çeşitli konuşmalardan sonra ben de söz aldım ve ANAP'ın aday göstermesindeki önemi belirttim. Vurguladığım nokta her ne kadar seçimi kazanamassak da, ANAP adayının fiziği, şahsiyeti, Mecliste yaptıkları ve yapacakları ile bir gecelik de olsa TV'de yer alarak ANAP çizgisini göstermesi gerekiyordu.

Seçim yönetime, dolayısıyla Sayın Sühan Özkan'a bırakıldı. Başkan bizlere ertesi gün saat 14.00'te gelmemizi söyleyerek adayı açıklayacağını belirtti ve hepimizle temas edeceğini söyledi.

Ertesi gün saat 14.00'te İl Başkanlığında toplandık. Sayın Başkan bize Sayın Genel Başkanla görüş-

şemediğini ve istişare etmeden bu açıklamayı yapamayacağını söyledi ve yine hepimizle temas edeceğini söyleyerek ertesi gün 12.11.1998 Perşembe saat 10.00'da İl Başkanlığında bulunmamızı isteyerek hem adayı açıklayacağını ve hep beraber meclise geçeceğimizi söyledi.

Eve geldiğimde, akşam 22.00 sularında telefonum çaldı. Arayan Kadıköy Belediye Başkanıydı. Bana, "Ercan hayırlı olsun" dedi. Şaşırdım, "Hayırdır Başkan" dedim. "Maltepe Belediye Başkanını aday göstermişsiniz" dedi. Sonra ekledi, "Biz Ercan Erdem veya Natık Buda aday olursa nasıl destekleriz diye düşünüyorduk; bu gelişmeden sonra tekrar toplantıya gireceğiz ve muhtemelen biz de aday göstereceğiz" dedi ve bu tercihin MHP kökenliler tarafından bastırıldığını söyledi. Ben şaşırdım ve üzüldüm. Üzüldüğüm nokta, benim bilmediğim şeyleri CHP'li bir Belediye Başkanı biliyordu.

Mecburen ertesi günü bekledim belki birisi arar ve fikrimizi sorar veya Başkanı açıklar diye. Ancak olmadı ve toplantıya gittik. Son anda, Sayın Maltepe Belediye Başkanının aday olduğu açıklandı. Bu durumdan sonra bize tek düşen görev, ona oy vermektir, biz de onu yaptık. Oy durumu şöyleydi:

ANAP: 58. Mecliste 54 kişiydik, son anda 2 eski arkadaşımızın katılımıyla 56 olduk. Fazladan 2 oy aldık.

FP: 111.

21 kişilik CHP grubu: 23. Fazladan 2 oy aldı.

15 kişilik DSP grubuna sorduğumda, "Biz size oy verdik" dediler.

3 kişilik DYP, deklare ettiği gibi oyunu FP'ye verdi.

5 kişilik Bağımsızlardan Nur Atabay, zaten FP'ye

vereceğini açıklamıştı.

Bu durumda; FP=97+1; Bağımsızlar+3 DYP=101 oy alması lazımken, 111 oy aldı. Ancak 10 tane fazla oyu nereden aldı? DSP acaba FP' ye mi verdi? Bu durumun da değerlendirilmesini size bırakıyorum.

Esasında iyi bir çalışma yapılırsa;

CHP: 21

DSP: 15

ANAP: 56

Bağımsız: 5;

Toplam: 97 oy sağlanabilir ve FP'deki eski arkadaşlarımız geriye kazandırılarak (2 kişi) durum 99'a karşı 98 olur ve İstanbul'a ANAP'lı bir belediye başkanı kazandırılabilirdi.

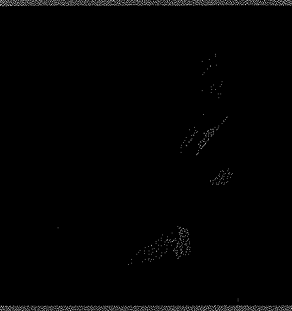
Kitabı bir fıkrayla bitirmek istiyorum:

Adamın birisi ölmüş. Öte dünyaya gitmiş. Adama demişler ki, "Sen dünyada günah işlemişsin, seni cehenneme göndereceğiz." Adam da çaresiz, durumu kabullenmiş. Adamı alıp cehenneme götürmüşler. Cehennemin kapısındaki zebaniler, adama sormuşlar, "Hangi cehenneme gitmek istersin?". Adam şaşırılmış. "Kaç tane cehennem var ki?" diye sormuş. "Üç tane cehennem var" demiş zebaniler. "Seç bakalım bir tanesini" Adam, üç cehennemi de görmeden karar veremeyeceğini söyleyince tutup kolundan, cehennemleri gezdirmeye başlamışlar. Birinci cehennemde içi kaynar yağla dolu bir havuz varmış. Havuzun içindeki günahkârlar kafalarını çıkarmak istediğinde, havuzun kenarındaki zebaniler ellerindeki beysbol sopasıyla vurarak kafalarını dibe doğru itiyorlarmış. İkinci cehennemde ise, hemen hemen aynı manzara varmış ama buradaki zebanilerin

ellerindeki sopalar demirdenmiş.

Üçüncü cehenneme gelmişler, burda da yine içi kızgın yağla dolu bir havuz varmış ama ne havuzun çevresinde zebani varmış ne de havuzda kafasını çıkarmaya çalışan adamlar. Adamımız şaşkınlık içinde karar vermeye çalışırken, baş zebani açıklamaya başlamış. demiş ki, "Birinci cehennem Amerikan cehennemiydi, zebaniler havuzdan kafasını çıkarmaya çalışanları beysbol sopasıyla batırıyorlardı. ikinci İtalyan cehennemiydi orada da gördüğün gibi demir sopa kullanıyorlar, çünkü İtalyanlar ancak demir sopadan anlıyorlar. Üçüncüsüne gelince, burası da Türk cehennemi. Burada ne zebaniye ne de sopaya gerek var. Türkler kafasını çıkarmak isteyenleri kendileri aşağıya çekerler.

Fıkra böyle. Bakalım ben, kafamı dışarıya çıkarmayı başarabilecek miyim?

1956 doğumlu olan Ercan Erdem, yaklaşık kırk yıllık Kadıköylü. Orta öğrenimini Saint-Benoit ve Doğuş Liselerinde tamamladıktan sonra Fransa'nın Lille ve Paris şehirlerinde eğitim gördü. Ancak lise mezunu olarak ülkeye dönüp bilgisayar, video, radyo-televizyon, turizm ve reklamcılık alanlarında faaliyet gösteren çeşitli şirketler kurdu. Halen radyo-televizyon konusunda bazı şirketlerin danışmanlığını sürdürmektedir.

Erdem, 1994 yılında, Anavatan Partisinden adaylığını koyarak, Kadıköy Belediye Meclisi üyeline seçildi.

Yazar, "Siyasete Girilir mi?" isimli bu kitabında, aktif siyasete atılmasının öyküsünü, siyasi yaşamının bu bölümünde yaptığı çalışmaları ve ilginç anılarını okuyucuyla paylaşıyor ve siyasetçileri beğenmeyenleri siyasete girmeye davet ediyor.

Bu kitap, yerel siyasetin ülke siyaseti açısından önemini vurgulamayı ve özellikle genç kuşağa siyaseti sevdirmeyi amaçlamaktadır.

